

Marina Carr
A Macskalápon
(By the Bog of Cats)

fordította: Háý János és Upor László

I. felvonás

1. jelenet

*Hajnal a Macskalápon. Sivár fehér táj: jég és hó.
Zene: hegedűhang.*

*Hester Swane egy fekete hattyú tetemét vonszolja
be a színre, nyomában vörös vércsík a havon. A
Szellemigéző áll, és nézi*

HESTER
SZELLEMIGÉZŐ
HESTER
SZELLEMIGÉZŐ
HESTER

Te ki vagy? Még sose láttalak ezen a vidéken.
A Szellemigéző.

Szellemigéző? Mi az, hogy szellemigéző?
Te nem láttál még szellemet?

Tulajdonképpen nem. Volt már, amiről azt
éreztem, egy másik világból való, de szellemet
konkrétan, azt nem láttam.

SZELLEMIGÉZŐ

Jó. Ahol szellemek vannak, ott szellemigéző is
van.

HESTER

Tényleg? És mi a dolga egy ilyen
Szellemigézőnek? Üldözi a többi szellemet? Vagy
csapja nekik a szelet?

SZELLEMIGÉZŐ

Attól függ. Figyellek egy ideje. Minek vonszolod
ezt a hattyútetemet, mintha kötéllel húznád az
árnyékodat?

HESTER

Ez a jó öreg Feketeszárny. Ezer éve ismerem.
Együtt játszottunk, mikor gyerek voltam. Egyszer
itt kellett hagynom a Macskalápot. Évek teltek el,
és mikor visszajöttem, ez a hattyú suhant
keresztül a lápon, hogy fogadjon. Odajött, csőrét a
tenyerembe nyomta. Csonttá fagyva találtam éjjel
a tőzegvágásban. Úgy kellett kirepítenem a
jégből, a fél begye így is ott ragadt.

SZELLEMIGÉZŐ

Senki nem mondta neked, hogy hattyúval kezdeni
életveszély, pláne ha fekete?

HESTER

Ez egy ósdi babona, hogy az emberek állandóan
rettegjenek. El akarom temetni. Ezért csak nem
vág belém az istennyila.

SZELLEMIGÉZŐ

Ott laksz abban a lakókocsiban?

HESTER Laktam. Most fönt lakom az útnál rendes házban,
de ott soha nem éreztem otthon magam. És te,
SZELLEMIGÉZŐ Szellemigéző, miféle szellemet jöttél nyaggatni?
Egy nőt jöttem nyaggatni, egy bizonyos Hester
Swane-t.
HESTER Hester Swane én vagyok.
SZELLEMIGÉZŐ Az nem lehet, te még élsz.
HESTER Így van, és ezen nem is akarok változtatni.
SZELLEMIGÉZŐ *(zavarodottan pislog körbe)* Napfelkelte van,
vagy naplemente?
HESTER Miért, nem mindegy?
SZELLEMIGÉZŐ Csak tudni szeretném.
HESTER Ez pont az az óra, ami lehetne hajnal is, meg
alkonyat is, a fények ugyanolyanok. De most
hajnal van, látod, ott jön föl a nap.
SZELLEMIGÉZŐ Akkor túl korán jöttem. Azt hittem, alkonyat van.
Bocsánat, ne haragudj.

Kifelé indul, Hester megállítja

HESTER Mit jelent az, hogy túl korán jöttél? Ki vagy te
tulajdonképpen?
SZELLEMIGÉZŐ Sajnálom, hogy így rád törtem. Ez nem jellemző
rám. *(megemeli a kalapját, és kísétál)*
HESTER *(utána kiált)* Gyere vissza! Nem szabad
meghalnom, van egy lányom.

Belép Monica

MONICA Mi bajod van, Hester? Kinek üvöltözöl?
HESTER Nem látod?
MONICA Kit?
HESTER Azt az embert!
MONICA Nem, senkit nem látok.
HESTER Ott van már! *(mutatja)*
MONICA Nincs ott senki. Csak a lép, tudod, mindig
változik, mozog, teljesen összezavarja az ember
szemét. Mit cipelsz? Jézusom! Feketeszárny. Mi
történt vele?
HESTER Öreg volt, szerintem. Éjjel találtam rá,
megfagyott.
MONICA *(hozzaér a madár szárnyához)* Szép hosszú élete
volt, bőven több, mint ami egy hattyúnak jutni

szokott. Úgy látom, félig te is meg vagy fagyva. Már megint végigkódoztad az éjszakát, ugye? Össze akarsz szedni egy tüdőgyulladást? Ilyen ócska időben. Mínusz öt van, és azt mondták, még tovább hűl.

HESTER Szerintem visszajött a jégkorszak. Az ember már szinte várja is, hogy tényleg jöjjön, és irtson ki minket is, mint a dinoszauruszokat.

MONICA Én annyira nem várom. Egyébként mi lesz, elköltözől, vagy mi?

HESTER Mit kérdezzetek mindig?

MONICA Tudod, hogy hozzám bármikor jöhetsz.

HESTER Nem megyek sehova. Ez itt az én házam, az én kertem, az én részem a lápból, innen engem senki nem túr ki.

MONICA Nem akarod, hogy átvigyelek Josie-t reggelizni?

HESTER Alszik még.

MONICA Idefigyelj, Hester, legalább a gyerek miatt szedd össze magad, ne járkálj úgy, mint egy kísértet, rakd rendbe az életedet!

HESTER Nem én hánytam szét.

MONICA Pedig ebből a házból ki kell költöznöd, mert nem a tiéd már. A boltban hallottam, amikor Caroline Cassidy mesélte, hogy le fogja dózeroltatni az egészséget, és egy teljesen új házat építenek a helyére.

HESTER Majd én elintézem Caroline Cassidyt. Nem ez a taknyos itt a probléma, Caroline egyáltalán nem számít.

MONICA Elkéstél, Hester, azt hiszed vele nem kell számolni, pedig már mindenre rávetette a szemét, ami a tiéd.

HESTER Ha azt gondolja az az ember, hogy úgy bánhat velem, ahogy mostanában, akkor nagyon téved. Engem nem pöckölhet le magáról, csak mert olyan a kedve. Nélkülem ma egy senki volna. Ezt mindenki tudja a környéken.

MONICA Ezt mindenki tudja a környéken.

HESTER Ha tudjátok, akkor miért nem tesztek valamit, akkor miért hagyjátok, hogy ez legyen? Magatokban azt gondoljátok, hogy ez a Hester Swane, ez a vándorcigány csak azt kapja, amit megérdemel. Azt gondoljátok, hogy nagyon fenn hordja az orrát, hogy túl magasra kapaszkodott

abból az ócska lakókocsiból. Azt gondoljátok, hogy túl sokat akart, amikor az ágyába rángatta Carthage Kilbride-ot. És hogy mindig is tudtátok, hogy ez nem maradhat így sokáig. De nagyon tévedtek. Carthage Kilbride örökre az enyém, vagy addig, amíg én azt nem mondom, hogy már nem kell. Én vagyok, aki választ és aki ellök magától, nem ő, és főleg nem ti. És nem kotródok el szégyenkezve, csak mert egyesek szeretnének eltakarítani az útból.

MONICA A méregtől nem tudsz tisztán gondolkodni.
HESTER Ha visszajönne, minden újra elrendeződne. Csak pár napig együtt lehetnék vele úgy, hogy közben senki nem dugja oda a képét.

MONICA Elhagyott, Hester, és soha nem fog visszajönni hozzád.

HESTER Azt hiszed, mindent tudsz róla meg rólam. Nagyon tévedsz. Vannak olyan dolgok, amikről senki nem tud, csak mi ketten. Nem a szerelemről beszélek, nehogy azt hidd. A szerelem a hülyéknek meg a kamaszoknak való. A mi kötelékünk ennél erősebb. Mint két kő, olyanok vagyunk. Mennél jobban öröljük egymást, annál közelebb kerülünk egymáshoz.

MONICA Ezt csak beképzeled. Carthage-nek nem számítasz, azért viselkedik így.

HESTER Nélküle darabokban vagyok.

MONICA Nem értelek, rébuszokban beszélsz.

HESTER Carthage érti, miről beszélek... Eltemetem Feketeszárnyat, mielőtt még Josie fölbred. Nem akarom, hogy lássa. *(kifelé indul)*

MONICA Később átjövök még. Hozok egy kis ebédet, és segíték összepakolni.

HESTER Itt nem lesz semmiféle pakolás.

Azzal mindkettő elmegy, ellenkező irányban

2. jelenet

A házból gyerekhang hallatszik. Kis idő múltán előbukkan a hétéves Josie Kilbride, mezítláb, pizsamában. A havat rugdossa, énekel

JOSIE

A szívig szeress, légy a párom,
Esküdjünk meg a Macskalápon.
Ha meg elhagysz, majd meglátod,
halálomig csak rád várok.

Mam-mam-mami *(tovább játszik)*

Ha testem elhagyja a lélek,
az egekből is visszatérek.
Hattyúkarom újra átfon,
s veled leszek a Macskalápon

*Megjelenik Mrs Kilbride; jól beöltözött a
kegyetlen hidegre, arcát sálba bugyolálta*

MRS KILBRIDE

JOSIE

MRS KILBRIDE

JOSIE

MRS KILBRIDE

JOSIE

MRS KILBRIDE

JOSIE

MRS KILBRIDE

Na, jóreggelt, te kis taknyos.

Neked is jóreggelt, te hatalmas banyanagyi.

Mondtam már, hogy ne szólíts nagyinak.

Jó, akkor nagymama-banya. Láttad valahol az
anyut?

Fél órája süvített erre a seprűjén.

És nem karamboloztatok?

Befelé gyerek, valami ruháért, mielőtt a
Fagyjankó sorban leharapdálja a lábujjadat
reggelire. Befelé, mert megruházlak.

Föl tudok én öltözni egyedül is.

Akkor öltözzél, ne szórakozzál itt velem. Befelé,
na nyomás.

Bemennek a házba

3. jelenet

*A lakókocsi mellett belép Hester. Gödröt ás a
hattyúnak. Megjelenik a Macskanő, ötvenes évei
végén járó asszony. Macskaszemekkel és
macskalábakkal teleaggatott földig érő
macskaprém kabátot visel. Vak, bottal jár*

MACSKANŐ

Mit csinálsz ott?

HESTER
MACSKANŐ
HESTER
MACSKANŐ

HESTER

MACSKANŐ

HESTER

MACSKANŐ
HESTER
MACSKANŐ

Mi közöd hozzá, Macskanő?
A jó öreg Feketeszárnyat temeted, ugye?
Honnan tudod?
Mindent tudok, ami a lápon történik. Én
felügyelem a Macskalápot, ha eddig nem vetted
volna észre. Az egész láp az én birodalmam.
Tudod, mi a tiéd? Semmi. Legfeljebb az a
tőzegből összehányt kunyhó, amiben laksz, meg
az a százvalahány egérfogó, amit összelopkodtál
másoktól. Különben eltűnt egy kerti székem,
örülnék, ha visszahoznád.
Csak azért vittem el, mert neked már nem lesz rá
szükséged.
Nem lesz? Hozd vissza, mert ha nekem kell érte
menni, esetleg szédöntöm azt a rozoga
tőzegkunyhót.
Na azt próbáld meg!
Viszek egy kanna gázolajat, és kifüstöllek.
Jól van, hagyjuk, visszahozom azt a vacak kerti
széket, különben is olyan kényelmetlen, a
macskáknak még belepisálni sincs kedvük. Húzd
már ide nekem egy kicsit Feketeszárnyat.

Hester odahozza

Éjszaka odajött az ajtóhoz, és megkocogtatta,
ahogy máskor is, de most nem akart bejönni.
Lehajoltam hozzá, ő meg odatette szárnyát az
arcomhoz, és akkor tudtam, hogy búcsúzik. Aztán
hallottam szárnyainak fáradt csapását, mintha
nem is mozgott, hanem remegett volna a
levegőben, aztán egy puffanás, lezuhant az égről,
rá a jégre. Repülés közben a szél fújta ki a lelkét
vagy rögtön a zuhanás után lehelte ki.
(megcsókolja a fekete hattyút) Isten veled, öreg
cimbora, jó utat. Na, itt van, kapard el a földbe.

*Hester úgy tesz, aztán lapátjával elkezd hányni a
tetemre a földet. A Macskanő botjára görnyedve
áll, és előkotor a zsebéből egy egeret*

Adj egy kistányér tejet, Hester Swane.

HESTER Honnét adjak? Menj föl a házba érte, ha kell. Már megmondtam, ne vadássz nálam egerekre. Retkes bacilusgazdák.

MACSKANŐ Te se vagy patyolattiszta.

HESTER Ezt én nem is mondtam.

MACSKANŐ Ott voltam, amikor az anyád szült, segítettem neki, láttalak, amikor ehhez a lakókocsihoz voltál láncolva, mint egy tetves kölyökkutya, úgyhogy te ne nézz le engem, mert néha elkapok egy-két egeret.

HESTER Ha látnád magadat, egérször nő a fogaid között. Undorító.

MACSKANŐ Nekem pont olyan az egér, mint neked a viszki.

HESTER Jaj, hagyjál már. Ma egyáltalán nincs kedvem hozzád.

MACSKANŐ Azt nem csodálom. Álmodtam rólad az éjjel.

HESTER Nem érdekelnek az álmaid meg a látomásaid. Bőven elég nekem a magamé.

MACSKANŐ Azt álmodtam, hogy szénfekete mozdony voltál, és vágattál át a Macskalápon, és, jaj istenem, az a szikraeső, az a száguldás, az a süvítés, és szénfekete maradt a szénfekete mozdonytól a láb, és nekem menekülnöm kellett a tűz elől. Estére, Hester Swane, elpusztítasz itt mindent.

HESTER Tudom.

MACSKANŐ Tudod? Akkor miért vagy még mindig itt? Ha elmész, megmenekülsz. Azért jöttem, hogy ezt elmondjam neked.

HESTER Hogy hagyhatnám el a Macskalápot? Minden itt van, ami fontos nekem. Inkább pusztuljak el.

MACSKANŐ El is fogsz pusztulni.

HESTER Micsoda együttérzés. Ez azért jólesik a lelkenek.

MACSKANŐ Ha nyalakodós szavakat akarsz hallani, akkor beszéljess inkább a Monica Murrayvel vagy a többiekkel. Te különben vagy olyan boszorkány, mint én, vagy amilyen az anyád volt, lehet, hogy túl is teszel rajtunk, de úgy viselkedsz, mintha a jóisten ész is adott volna a tehetséged mellé, hogy olyannak lásd a dolgokat, amilyenek, nem pedig olyannak, amilyenek látni szeretnéd.

HESTER Tudod, mire gondolok?
Mire?

MACSKANŐ

Hogy te valamikor csináltál valami istentelen gonosz dolgot, és most az üt vissza rád.

HESTER

Miféle istentelen dolgot?

MACSKANŐ

Tudod te azt. Én a Macskanő vagyok, láttam egyet s mást. Azt nem állítom, hogy pontosan tudom, mit csináltál, de a nyakamat rá, hogy valami borzalmasat. Látszik abból, ahogy viselkedsz.

HESTER

Miért, hogy viselkedek?

MACSKANŐ

Mit követtél el, Hester?

HESTER

Én nem csináltam semmit, akaratból biztos nem.

MACSKANŐ

Ez aztán a válasz.

HESTER

Egyszer mindenki csinál valami rosszat az életében.

MACSKANŐ

Az igaz, de nem mindenki tudja, hogy mi a rossznak az ára. Te tudod, és ez a te legjobb tulajdonságod, nem sok minden mást dicsérhetek benned. A többség nem ájul el a saját bűzétől. De te nem ilyen vagy.

HESTER

Elég volt, jó? Élvezed mások kínjait. Túl sok idő van, arra is jut, hogy a többiekről mindenfélét kiagyalj. Menj inkább, üss agyon pár egeret ebédre, csak engem hagyj most már békén...

Vagy várjál csak, mesélj valamit az anyámról.

Amire én emlékszem, abból nem áll össze semmi.

Mit akarsz tudni az öreg Josie Swane-ről?

MACSKANŐ

Mindent.

HESTER

Mire emlékszel?

MACSKANŐ

Csak apróságokra. Ahogy ácsorgott például.

HESTER

Ácsorogni azt nagyon tudott.

MACSKANŐ

„Menj, feküdj le – mondta –, én még ácsorgok itt egy kicsit.” Én meg néztem az ablakból. (*a lakókocsi ablakára mutat*) Néha elszívott egy szivart, ahogy csak ő tudott szivarozni. Messzire eltartotta magától, aztán nem a szivart emelte a szájához, hanem a száját tolta a szivarhoz. És örökösen ez az ácsorgás. Te tudod, mire várt?

HESTER

MACSKANŐ

Éjszaka sokszor lehetett hallani a hangját a lép fölött. Josie Swane volt a legkülönb énekszövő, aki valaha erre a vidékre keveredett, márpedig sokan keveredtek ide, de közülük egy sem ért föl vele. De egyszer valahogy megszakadt benne a dalok fonala. És innentől teljesen megkeseredett,

MACSKANŐ

kicsinyes lett és alattomos. Mikor téged itt hagyott, már elviselni sem bírtam.

HESTER Örökösen bennem van valami kínzó vágyakozás utána.

MACSKANŐ Én a te helyedben nem vágyakoznék Josie Swane után. Még akkor éjszaka, amikor megszületél, kivitt téged a fekete hattyú fészkébe, akit most temettél el, és melléfektetett. Én kérdeztem tőle, hogy miért csinálja ezt, amikor minden csupa jég meg hó, és tudod, mit mondott erre? Hogy a Swane hattyút jelent, hogy azért, mert hattyút jelent. Az lehet – mondom –, de a gyerek bekap egy tüdőgyulladást, és elpusztul. Ez a gyerek – mondta erre Josie Swane – addig fog élni, amíg ez a fekete hattyú, egy nappal se többet, se kevesebbet. És három napon át minden este kitett téged a fekete hattyú fészkébe, én meg minden éjjel kiloptalak onnan, és hazavittelek magamhoz, aztán visszacsentelek, mielőtt reggel érted ment. Akkor kezdtem megutálni.

HESTER Ezt csak kitalálsz, hogy megszabadulj tőlem. Te is azt akarod, amit a többiek. Biztos Red Cassidy vett rá, hogy ezt mondjad.

MACSKANŐ Engem Red Cassidy semmire nem vesz rá. Csak azért mondtam el, hogy tudjad, milyen nő volt az anyád. Örülj neki, hogy elhagyott. Verd ki a fejedből, és kotródj erről a vidékről most azonnal, különben örökre itt ragadsz.

HESTER Mit számít, maradok-e vagy megyek, ha ilyen átok ül a fejemen?

MACSKANŐ Minden átkot ki lehet játszani. Az átoknak is csak annyi hatalma van rajtad, amennyit hagysz neki. Hallgass rám, Hester, és menj el innen. Volt olyan, hogy tévedtem? Nem megmondtam előre, hogy csak ez az egy lányod lesz? És megmondtam előre a napot meg az órát is, amikor megszületik, nem igaz?

HESTER Megmondtad.

MACSKANŐ És azt is megmondtam, hogy Carthage Kilbride nem való hozzád, mert gerince az sose volt. De nem hallgattál rám. És Monica Murraynek is megmondtam, hogy ne engedje a fiát azon az éjszakán kocsival a városba. De nem hallgatott

rám. És hol van most a fia? A sírban, ott van bizony. Pedig mennyit rimáncodtam az anyjának, addig nyúztam, hogy a végén egy fazék forró vízzel kergetett ki a házból. Talán halva akarta látni a fiát. Inkább nem mondok semmit. Fűveket adtam az öreg Red Cassidynek, hogy azzal gyógyítsa meg a feleségét. És erre mit csinált? Lehúzta mind a vécén, aztán elvitte Olive Cassidyt valami nagyképű doktorhoz egy magánkórházba. Meg is gyógyították, rendesen meggyógyították, olyan gyógyultan jött haza, mint egy szép disznósonka, aranyfogantyús tölgyfaládában. Lehet, hogy őt is halva akarta látni a férje. Sokan álmodoznak arról, hogy eltemetik a rokonaikat. Ez így van, Hester Swane. Én most elmegyek, de ne mondd, hogy a Macskanő nem figyelmeztetett. Most hagyd el a lápot, mert különben örökre itt ragadsz. Maradok.

HESTER
MACSKANŐ

Persze, tudom én, hogy maradsz. Meg van az is írva a tőzegárok mélyén.

HESTER

Van, amit a te vaksi szemed nem lát megírva a tőzegárok mélyén?

MACSKANŐ

Gúnyolódj csak. Tudod te, hogy igaz, amit a Macskanő mond. De csak gúnyolódjál. Aztán majd meglátjuk, hogy rajta lesz-e szürkületkor is ez a gúnyos vigyor a képeden. Remélem, eszedbe jutok akkor is. Mert én ide ma este nem hiszem, hogy visszajövök. Nem bírná el a gyomrom.

Mindketten kimennek

4. jelenet

Ahogy a Macskanő és Hester elhagyja a színt, megjelenik Josie és Mrs. Kilbride. Leülnek a kerti asztalnál. Josie öltözéke: gumicsizma, nadrág, pulóver kifordítva. Snapszliznak. Mrs. Kilbridge játék közben nem ismer se istent, se embert, imád nyerni. Josie döbbenetesen figyel.

MRS KILBRIDE Még egy ütés, és még egy! És még egy! Hány partit is nyertem?

JOSIE Ötöt.

MRS KILBRIDE És te hányat nyertél?

JOSIE Nagyon jól tudod, hogy egyet se.

MRS KILBRIDE Na és miért nem nyertél egyet se, Josie? Na miért? Mert buta vagy, mint a tök, azért.

JOSIE Amikor az anyuval játszom, mindig nyerek.

MRS KILBRIDE Csak azért, mert az anyád még nálad is butább. Egy tökfej. Makacs és életveszélyesen önfejű, ráadásul szellemileg elmaradott. Most ne kezdjél itt bögni, te kis vakarcs, nehogy már nekem bögni merj. Szedd össze magad, és ne bögjél itt. Hány éves vagy? Nem hallod? Azt kérdeztem, hány éves vagy?

JOSIE Hét.

MRS KILBRIDE Na tessék. Hét éves. Amikor én hét éves voltam, egy hadseregbe főztem; reggeltől estig répát kapáltam, én húztam ki a tehenekből a borjút, búzát vetettem, szénakazlat raktam, bikát vezettem kötélen, te meg egy vacak kártyapartit se tudsz megnyerni. Húzd már ki magad, ülj rendesen, mert púpos leszel. Vagy azt szeretnéd, szeretnél púpos lenni? Olyan akarsz lenni, mint egy teve, hogy a népek mikor elbaktatsz mellettük, azt mondják: „Na itt megy Josie Kilbride, a púposteve”? Ezt szeretnéd? Ha? Ezt szeretnéd? Válaszolj már!

JOSIE Te is tudod, Nagyi, hogy nem.

MRS KILBRIDE Hányszor mondtam már, hogy Nagymamának szólíts.

JOSIE *(dacosan)* Nagyi.

MRS KILBRIDE *(áthajol az asztalon, fenyegetően)* Nagymama! Mondjad, hallod!

JOSIE *(megadja magát)* Nagymama.

MRS KILBRIDE Örülj, hogy egyáltalán így szólíthatsz. Akarsz még egyet játszani?

JOSIE Csak ha nem csalsz.

MRS KILBRIDE Mikor csaltam?

JOSIE Egy csomószer. Láttam.

MRS KILBRIDE Nem bírod elviselni, hogy veszítesz, ez a bajod. Pedig nincs annál visszataszítóbb, mint amikor valaki nem tud veszíteni. Én nem szoktam csalni.

Soha. Hallottad, mit mondtam, hallottad? Nézz a szemembe, amikor hozzád beszélek, te kis fattyú. Akarsz még egyet játszani?

JOSIE
MRS KILBRIDE
Kösz, inkább nem, Nagymama.
Na és miért nem? Mert tudod, hogy én fogok nyerni, ugye? Te gyáva kukac, de én megdolgozok, és olyan embert gyúrok belőled, amilyennek én szeretnék látni. Fogadjunk, hogy még a nevedet se tudod leírni.

JOSIE
MRS KILBRIDE
Na fogadjunk, hogy le tudom.
Na, mutasd.
JOSIE
MRS KILBRIDE
(*Josie betűzi a nevét*)J-o-s-i-e K-i-l-b-r-i-de
Nem jó! Nem jó! Nem jó!
JOSIE
MRS KILBRIDE
Pedig az iskolában így tanították.
Most visszabeszélsz?
JOSIE
MRS KILBRIDE
Dehogyan, Nagymama.
Részben persze jól mondtad. Az hogy „Josie” - az rendben volt, de a „Kilbride” az nem, merthogy te nem vagy Kilbride. Te Swane vagy. Na és azt tudod betűzni, hogy Swane? Naná, hogy nem. Te Hester Swane fattyú kölke vagy. Te nem vagy Kilbride, és sose leszel az.

JOSIE
MRS KILBRIDE
Megmondom az apunak, hogy mit mondtál.
Mondd csak meg neki! Azt hiszed, tudsz neki olyat mondani, amit tőlem nem hallott még? Idióta a te apád. Én óvtam ettől a Hester Swane-től. Mondtam neki, hogy ez a nő beleakaszkozik a hatalmas karmaival. És bele is akaszkodott a vándorcigány. Mert azok vagytok ti, cigányok. És ezt a te szerencsétlen apádnak el kellett viselnie. De most végre minden megváltozik. Szépen irányba állítjátok azt a lakókocsit, és mehetek vissza, ahonnan jöttetek. Az apádat meg visszaadjátok nekem, mert hozzám tartozik. Különbben még a pulóvert is fordítva vetted föl.
Nem is fordítva, hanem kifordítva.
JOSIE
MRS KILBRIDE
Nekem te ne beszélj vissza... De azt meg tudod mondani Josie Swane, hogy a te anyukádnak mennyi van a bankban?
JOSIE
MRS KILBRIDE
Nem tudom.
Akkor én megmondom neked, mennyi, egy nagy lócitrom, annyi. A te anyád semmit nem ér, a fiamtól kapott pénzből él, azt szórja el szivarra

JOSIE
MRS KILBRIDE
JOSIE
MRS KILBRIDE

meg viszkire. Ilyen egy megátalkodott boszorkány. *(önelégülten)* Na, most találd ki, hogy én mennyit spóroltam össze! Na, Josie, ki vele! Na mennyit?

Remélem, az anyu most már megjön.

Na, mi lesz, gyerek, találd ki.

Tíz fontot.

(hahotázni kezd) Tíz fontot! Meg vagy te hülyülve, gyerek?! Tíz fontot? *(mohón suttog)* Háromezret. És ez mind az enyém. Én spóroltam meg. Nem szórtam el süteményekre meg virágmintás blúzokra. Nem, megspóroltam. Ezer kell a temetésemre, ezer lesz a Jóságos Nővéreké, ezer meg az apádé. Neked egy petákot se hagyok, mert az anyád úgyis elszedné tőled. Na és mit gondolsz, megköszöni nekem valaki, hogy ennyi pénzt összerakosgattam? Hát nem, senki, senki az égadta világon. Azt hiszed, eszébe jut bárkinek is, hogy azt mondja: „Ez igen, Mrs. Kilbride, ez igen, Elsie”? Az apád se mondta, egyszer se, hogy „Ez igen, anya”. Mert azzal volt elfoglalva, hogy Hester Swane-nel henteregjen, és ilyen hozzád hasonló fattyakkal szaporítsa az emberiséget.

JOSIE
MRS KILBRIDE

Mehetek játszani?

Na, várj csak, hoztam neked egy kis savanyúcukrot. Edd meg, edd meg az összeset. Szükséged van a cukorra, kell valami jó is az életben, édesem. Gyere, adjál egy puszit a nagymamának.

Josie engedelmeskedik

JOSIE
MRS KILBRIDE

Te mégsem tehetsz arról, hogy fattyúnak születted. Akarsz játszani még egy partit? Hagylak nyerni. Nem.

Ne félj, kislányom, kivakarunk innen. Az apáddal már mindent kifundáltunk. Törvényes gyereket faragunk belőled, ha sikerül innen...

Belép Carthage

CARTHAGE

Megmondtam már, hogy hagyd békén a gyereket. Ömlik belőled az epe.

MRS KILBRIDE Nem mondok olyat, ami nem igaz. Vagy nem kártyázhatok a saját unokámmal?

CARTHAGE Én azt akarom, hogy most ne legyél itt, érted? Úgyhogy indulás haza! Gyerünk, Anya, nyomás!

MRS KILBRIDE És ott mit csináljak? Beszéljek bele a semmibe? Vagy veszekedjek az istennel?

CARTHAGE Felőlem azt csinálsz, amit akarsz, csak Josie-t hagyd békén. Hozzád hasonlókkal kezdjél inkább. *(visszafordítja Josie-n a pulóvert)* Ideje volna megtanulnod rendesen fölöltözni.

MRS KILBRIDE Ne veszekedj velem, Carthage. Csak azért jöttem át, hogy elköszönjek tőle, és akkor láttam, hogy egy szál pizsamában játszik a hóban. Miért nem törődik vele az anyja?

CARTHAGE Ne kezd már megint.

MRS KILBRIDE Én soha nem hagytalak téged magadra.

CARTHAGE Elég baj az.

MRS KILBRIDE Be se ugortál hozzám, hogy megmutassam az új ruhámat, amit mára vettem. Megígérted!

Carthage ráemeli a tekintetét

Jól van, megyek már. De nehogy azt hidd, hogy engem is ugyanúgy elintézhetsz, mint Hester Swane-t, csak mert ott van most neked Caroline Cassidy. Én az anyád vagyok, és nem fogok eltűnni az életedből. Soha. *(kimegy)*

CARTHAGE Anyád hol van?

JOSIE Ahol szokott. Kint a lápon. Elmehetek az esküvődre?

CARTHAGE Anyád mit mond?

JOSIE Hogy nem lesz semmiféle esküvő, és ne idegesítsem ezzel.

CARTHAGE Ezt mondja?

JOSIE Beszélj rá, hogy engedjen el, jó?

CARTHAGE Majd meglátjuk, Josie, majd meglátjuk.

JOSIE Fölveszem az elsőáldozó ruhámat. Emlékszel az első áldozásomra, apu?

CARTHAGE Persze.

JOSIE Ugye, milyen szép nap volt?

CARTHAGE Az volt, kicsi bogaram, az volt. Gyere, megnézzük a kisborjúkat.

Kimennek

5. jelenet

Belép Caroline Cassidy esküvői ruhában, fátyollal. Húszéves, törékeny alkatú lány, ideges. Odamegy Hester házához, és bekopog az ablakon

CAROLINE

Hester... bent vagy?

Hester megjelenik a háta mögött

HESTER

Nem szégyellsz idejönni, Caroline Cassidy?

CAROLINE

(ijedtében nagyot ugrik) Jaj! *(összeszedi magát)*

Akkor jövök ide, amikor akarok, ez most már az én házam, aláírtad a papírt.

HESTER

Egy darabka papír az nem számít. Azt az aláírást bármikor vissza lehet csinálni.

CAROLINE

Ezen a héten már el kellett volna menned. Ez nem rendes dolog tőled.

HESTER

Ha tudnád, apuci szemefénye, hogy mennyi nem rendes dolog van az életben...

CAROLINE

Megtartjuk az esküvőt, én és Carthage. Azt hiszed, meg tudod akadályozni? Nem félek tőled.

HESTER

Pedig jobb lenne, ha félnél. Én félek magamtól...

Mit akarsz te tőlem Caroline? Ártottam én neked? Mért akarsz te mindent elszedni tőlem?

CAROLINE

Semmi olyat nem veszek el tőled, amit el ne veszítettél volna már régen.

HESTER

Elszeded a férjemet, elszeded a házamat, még a lányomat is el akarod szedni. De csak a testemen keresztül.

CAROLINE

Carthage sose volt a férjed, csak megszánt, és kiszedett a lakókocsiból, otthont adott, a semmiből rakott össze téged.

HESTER

Ilyen édes szavakkal tömi a fejedet? Jobb, ha tőlem tudod: én raktam össze Carthage Kilbride-ot. Egy napszámos fia volt, akit észre se vettél volna, amikor először kaptál melltartót és a félvér kancádon vonultál pöffeszkedve. Én mondtam Carthage-nek, hogy belőle lehet valaki. Az én pénzemből vette az első zsíros holdakat. Az én ágyamban lett a lihegő tacsából igazi férfi.

Apuci éretlen szűzikéje nem fogja elszedni tőlem.
Most pedig takarodj a földemről, mielőtt még
cafatokra tépem a ruhádat.

CAROLINE Idehívom a papát. Majd ő hozza a puskáját, és
elkerget innét.

HESTER Azt hiszed, mindenki úgy retteg az apucitól, mint
te, Caroline?

CAROLINE Adok neked még pénzt, Hester, csak menj el. Itt a
betétkönyvem, majdnem tizenkilencezer font van
benne. Anyámtól örököltem. Ma reggel kaptam
meg a papától. Legyen a tiéd, csak menj el. Ma
van az esküvőm. Az embernek ilyenkor
boldognak kell lennie. Ez kéne legyen életem
legszebb napja.

*Áll, majdnem elsírja magát. Hester odalép hozzá,
megfogja a fátylát*

HESTER Mit vársz tőlem, Caroline? Hogy megdicsérjem a
ruhádat? Hogy sírig tartó boldogságot kívánjak?
Hm? Mikor gyerek voltál, sokszor vigyáztam rád.
Emlékszel még?

CAROLINE Az nagyon régen volt.

HESTER Nem olyan régen. Mikor anyád meghalt, sokszor
átjöttél hozzám este, és velem aludtál. Akkor
hogy szeretted ezt a vacak lakókocsit. Amikor
apád lóversenyre ment, vagy a vásárba, vagy
kocsmázni. Emlékszel még? Nyeszlett kisgyerek
voltál. Sokszor fél éjszakát fönn maradtam,
hallgattam, hogyan sírod el a bajaidat. Idefigyelj,
Caroline, két Hester Swane létezik. Az egyik
nagyon kedves és szeret téged, annak ellenére,
ahogy elbántál vele. A másik Hester
összehasogatná a pofikádat egy késsel, és a szeme
se rebbenne.

Hirtelen vadul belemarkol a lány hajába

CAROLINE Jaj! Engedj el!

HESTER Jól figyelj rám, Caroline. Carthage Kilbride az
enyém, csak az enyém. Az enyém tizenhat éves
kora óta. Azt hiszed, elveheted tőlem? Tévedsz.

CAROLINE
HESTER

Rettenetesen tévedsz. *(elengedi)* És most takarodj a szemem elől.
Ezt még megbánod, Hester Swane.
Mindannyian meg fogjuk bánni.

Caroline elrohan

6. jelenet

Hester rágyújt egy szivarra, és leül a kerti asztalhoz. Megjelenik Josie; fejét öreg sálba bugyolálta, lábán tűsarkú cipő. A nagyanyját parodizálja

JOSIE
HESTER

Na, jó reggelt Swane, te vándorcigány.
(tettetett csodálkozással) Ó, jó reggelt Mrs. Kilbride, micsoda kellemes meglepetés. Hogy van ezen a kellemes reggelen?

JOSIE
HESTER
JOSIE

Egész éjjel spóroltam.
Ne mondja, Mrs. Kilbride!
Áruld el, te veszett boszorkány, mennyid van ma a bankban?

HESTER

Ó, hát három nagy lócitrom, Mrs. Kilbride. És magának mennyi van?

JOSIE

Tizenhétmillió font. Tizenhét. Én spóroltam. Nem szórtam el női magazinokra meg selyemharisnyára. Spóroltam a cukorral és a liszttel. Filteres bűdöszoknit áztattam a teavízbe, és azt ittam. Egyetlen éjszaka megtakarítottam tizenhétmillió fontot.

HESTER
JOSIE

Zoknilevet ivott, Mrs. Kilbride?
Azt, vacsorára meg tehénlepényt sütöttem, desszertnek taknyoscsigát szopogattam és fölhajtottam mellé egy bögre pisát.

HESTER

Ó, ne is sorolja Mrs. Kilbride, mert a végén még megkívánom.

JOSIE

Ennél jobb még a Buckingham palotában se kerül az asztalra.

HESTER

Eszedbe ne jusson ilyeneket mondani a nagyanyád előtt!

JOSIE

Nem vagyok teljesen hülye, anyu.

HESTER
JOSIE
HESTER
JOSIE
HESTER
JOSIE
HESTER
JOSIE

Reggeliztél?
Ettem egy cukros kenyeret.
Azt nem kellett volna.
A Nagyi valami undorító kását főzött.
Igen? Na és fogat mostál?
Miért kell mindig fogat mosni? Minden áldott nap. Nagyon unalmas. Különben is, mért vannak az embernek fogai?
Hogy vicsorogj velük az emberekre, ha a vigyorgásba már beleuntál. Na, uzsgyi, és mosd meg.

Belép Carthage az esküvői öltönyében. Hester ránéz, aztán elfordítja a tekintetét

JOSIE
CARTHAGE
JOSIE
CARTHAGE
JOSIE
CARTHAGE
HESTER
JOSIE
HESTER
JOSIE

Apu, megnézted az állatokat?
Meg.
És megvolt mind?
Persze.
Apu azt mondja, elmehetek az esküvőre.
Azt mondtam, lehet.
Menj hátra játszani, Josie.
Elmehetek? Anyu, ugye elmehetek? Na, mondd már, hogy igen, mondd, hogy elmehetek, mondd már.
Majd meglátjuk, most menj szépen, Josie, legyél jó kislány.

Josie kimegy. Mindketten néznek utána. Csend

CARTHAGE
HESTER
CARTHAGE
HESTER
CARTHAGE
HESTER
CARTHAGE
HESTER
CARTHAGE
HESTER
CARTHAGE
HESTER

Kíváncsi vagyok, mire készülsz.
Nálad különb emberek sem tudtak engem tönkre tenni Carthage Kilbride.
Még el sem kezdted csomagolni.
Ez a vőlegényruhád?
Miért, úgy néz ki, mint egy munkásruha?
És van képed ebben ideállítani?
Neked, kedvesem, mostanra már el kellett volna tűnnöd.
És van képed beígérni Josie-nak, hogy elmehet az esküvőre.
Nem csak a te gyereked.
Azzal a másikkal lefeküdtél már?

CARTHAGE
HESTER
Semmi közöd hozzá.
Több közöm van hozzá, mint gondolnád. Azt hiszed, tizennégy évet egy mozdulattal eltörölhetsz? Tőlem bebújhat az ágyadba, neki adom azt az élvezetet, amit még ki tud belőled facsarni.

CARTHAGE
HESTER
Soha nem panaszkodtál, amikor együtt voltunk.
Elvégezted a dolgod, iskolásan.

CARTHAGE
HESTER
Neked az iskolás?
Semmi voltál, amíg magamhoz nem emeltelek, és semmi leszel újra, ha eleresztelek.

CARTHAGE
Fenyegetsz, Hetty? Lassan észrevehetnéd, hogy kivel állsz szemben. Nem azzal a tizenhat éves kis hülyével, aki nyulakat hajkurászott a Macskalápon, és véletlen a karmaid közé keveredett.

HESTER
Te mászkáltál utánam, Carthage Kilbride, nem én utánad, hiába szeretnéd mindenkivel elhitetni. Én először nem akartam tőled semmit. Mért is nem hallgattam az első megérzésre? De hiába hajtottalak el, folyton visszajöttél. Nálam értél be. Addig szürcsölted és szívtad ki belőlem az életet, míg végül aszott csont lettem, ami neked már nem ér semmit, amit kihajíthatsz a ganédombra. Ha azt hiszed, hagylak így elmenni, akkor nem ismeresz engem.

CARTHAGE
Ez az egy igaz. Tizennégy éve figyelek, és a legegyszerűbb dolgokat se tudom rólad. Ki vagy te, milyen agyagból gyúrtak?

HESTER
Abból, amiből téged, és nem viselem el, ha elveszítelek. Ne hagyj itt, kérlek, ne! Az a baj, hogy megöregedtem, te meg alig vagy még harminc, ugye?

CARTHAGE
Tudod, hogy nem erről van szó.

HESTER
Amióta elmentél, egy kortyot se ittam.

CARTHAGE
Elhiszem.

HESTER
Addig is csak azért ittam, hogy azt a dolgot elfelejtsem.

CARTHAGE
Ne beszéljünk róla. Nem akarom.

HESTER
De a pénzt azt zsebre dugtad, és megvetted a földet. A legendás Kilbride-família! Soha nem volt semmitek, amíg nem jöttem én, a koszos cigány. Mondd meg, Carthage, mi az ára, hogy

visszagyere. Bármit megteszek, hogy megint az enyém legyél.

CARTHAGE Hagyd abba, légy szíves!

HESTER Bármit, Carthage, bármit, amire képes vagyok.

CARTHAGE Nem tudsz olyat tenni. Nyakig benne vagyok egy új életben, és ott neked nincsen hely.

HESTER Odadobsz engem meg Josie-t pár nyomorult hold földért, meg hogy tekintélyt szerezz, ezt sose hittem volna rólad. Te többet érsz ezeknél. Miért akarsz mindig azoknak tetszeni, akik semmibe vesznek? Örökre Red Cassidy bérese leszel. Soha nem fog úgy bánni veled, ahogy megérdemelnéd. Azt se tudja, hogyan kell.

CARTHAGE Nagyon tisztességesen bánik velem, ma este a nevemre íratja a birtokot.

HESTER Tudod, mit beszélnek a hátad mögött? Hogy egy kimosakodott, földre éhes korcs vagy, de Red Cassidy még nálad is kapzsibb és agyafűrtabb, észre se veszed, az ő igájában fogsz meggebedni.

CARTHAGE És rólad tudod, mit beszélnek? Hogy ideje volna eltűnnöd innét.

HESTER Én a Macskalápon születtem, és a Macskalápon fogok elpusztulni. Van annyi jogom itt lenni, mint bárki másnak. Sőt, még több is. Engem olyan dolgok kötnek ide, amiket ti nem is tudhattok. A cigányvérre meg büszke vagyok. Én több vagyok, mint mások. Olyannak látlak benneteket, amilyenek vagytok: elfajzott, iszapagyú, felfuvalkodott csürhének. Vigyázz, Carthage, ha végigcsinálod ezt a gyalázatos esküvői színjátékot, Josie-t nem látod többé.

CARTHAGE Ha keresztül kell gázolnom rajtad, ha bíróságon kell alkalmatlanná nyilvánítottassalak az anyaságra, hogy Josie-t láthassam, én megteszem. Úgyhogy a saját érdekedben ne gördíts elém akadályt. Figyelj, Hetty, én azt akarom, hogy Josie szépen boldoguljon az életben. Mindent meg fog kapni, amit tőlem megkaphat. Azt akarom, hogy legyen esélye az életben, olyan, ami neked sosem adatott meg, ezért nem tudod fölfogni...

HESTER Te ne mondd meg nekem, hogy mit tudok fölfogni és mit nem!

CARTHAGE Akkor ezt remélem, fölfogod: nem választhatsz el Josie-tól, mert ha megpróbálsz, elvetetem tőled. Elég csak annyit mondanom, hogy iszol, vagy hogy éjszakánként elcsavarogsz, vagy hogy ebben a lepusztult lakókocsiban szoktál aludni, és egyedül hagyod Josie-t a házban.

HESTER Mindig magammal hozom Josie-t, ha a lakókocsiban alszom.

CARTHAGE Tegnap éjjel se hoztad.

HESTER Tegnap éjjel nem a lakókocsiban voltam. A lápot jártam, de ránéztem Josie-ra háromszor is, négyszer is.

CARTHAGE Ne állj közém és Josie közé. Nem akarom elvenni tőled, tudom, mennyire össze vagytok nőve, és én nem vagyok egy szörnyeteg. Csak ne állj közénk, mert eltapslak, mint egy férget.

HESTER Szó nélkül hagyjam, hogy Caroline Cassidy belebeszéljen a gyerekem nevelésébe? Hagyjam, hogy ott legyen Red Cassidy közelében, aki mindenre képes? Ha belepusztulok, akkor is távol tartom tőled Josie-t.

CARTHAGE Tűnj el innen még alkonyat előtt! Megmondtam, Josie-val kapcsolatban mi van. Gondold végig, ha lehiggadtál. Nesze *(egy borítékot vesz elő)*, itt van a bűnös pénz. Az utolsó pennyig.

HESTER Nem! Nekem ez nem kell!

CARTHAGE *(ledobja a borítékot a hóba)* Nekem se. Eleve nem kellett volna elfogadnom. Most már nem tartozom neked semmivel, Hester Swane. Semmivel. Nem tudsz többé a markodban tartani. *(kifelé indul)*

HESTER Carthage – nem mehatsz el így.

CARTHAGE De elmehetek, és el is megyek. Tudod, mi a legelképesztőbb, Hetty?

HESTER Mi?

CARTHAGE Hogy ilyen sokáig veled maradtam. Nyugalmat szeretnék, nyugalmat... Ne feledd: mielőtt lemegy a nap...

Carthage elmegy. Hester néz utána. Josie beszalad

JOSIE Mi bajod van, Anyu?

HESTER Menj innen, hagyjál békén.
JOSIE Átszaladhatok a boltba egy kis savanyúcukorért?
HESTER Nem. Menj vissza játszani, agyonfárasztasz.
JOSIE Jó, de én nem tehetek róla, hogy rossz kedved van. Unom már, hogy mindig egyedül kell játszani.
HESTER Még egy pofont is kaphatsz, ha nem vigyázol. Amikor én ennyi idős voltam, mindig egyedül játszottam, soha nem nyúztam az anyámat, csak te szörnyen el vagy kényeztetve, az a baj. *(valamivel kedvesebben)* Menjél már, játsszál a babáiddal, fürdesd meg őket vagy vágd le a hajukat.
JOSIE Azt mondtad, a hajukat nem szabad levágni.
HESTER Most meg azt mondom, hogy le szabad, és kész.
JOSIE De nem fog nekik visszanojni.
HESTER Na és! Van annál nagyobb tragédia is, mint hogy az ember babáinak nem nő vissza a haja, hidd el, Josie Swane.
JOSIE Engem Josie Kilbride-nak hívnak.
HESTER Én is azt mondtam.
JOSIE Nem, te azt mondtad, Josie Swane. De én nem Swane vagyok, hanem Kilbride.
HESTER Úgy látom, most már te is szégyellsz engem.

Belép Red Cassidy és Caroline, mindketten esküvői öltözékben

JOSIE Hú, Caroline, ez az esküvői ruhád? Fú, de szép!
CAROLINE Szia, Josie.

Josie odarohan Caroline-hoz, hogy megfogja a ruhát. Hester utána veti magát, durván fölkapja, és a ház sarkához viszi. Ott leteszi

HESTER Sipirc hátra!

Josie elmegy

RED Reméltem, hogy már nem talállak itt, Swane.
HESTER Szóval apucival jöttél vissza... Semmit nem értesz, Caroline, semmit. *(leül a kerti asztalhoz, elővesz a zsebéből egy laposüveget, vizkit kortyol)*

RED Azt hittem, abbahagytad az ivást, Hester.
HESTER Abba is hagytam. Hónapok óta ez az első korty, de magának ehhez semmi köze.

RED Carthage-nek volna egy-két szava, ha látná, hogy már kora reggel viszkit vedelsz.

HESTER Carthage. Ha maga nem volna, minden rendben lehetne köztem és közte. El kellett volna törölnöm magát a föld színéről, amikor megtehettem volna, Cassidy. Isten most azért büntet, mert nem tettem meg, amit meg kellett volna tennem. Igen, Isten megbüntet, de én nem fogom tétlen várni az ő csapásait.

CAROLINE Miről beszélsz, Hester?
HESTER Hogy miről beszélek? Rólad beszélek, te kis hülye, meg Jamesről beszélek.

CAROLINE A bátyámról?
RED Tartsd a szádat Swane. Ne beszélj olyanról, amiről semmit nem tudsz.

HESTER Tudok én bizonyos dolgokat, épp azért akarja, hogy eltűnjek innét. Ha nem volna a földje meg a pénze, ha nem félnének magától az emberek, nem járhatna itt szabadlábbon. Menjen haza, és csináljon a lányával, amit akar, de minket ne lessen a sunyi szemével. Ez itt az én birtokom, hadd üldögéljek a saját kertemben, anélkül hogy magafajta alakok nyálcsorgatva bámuljanak.

RED Ennél kellemesebb látványt is el tudok képzelni, Swane, ha báméskodni akarnék. Ez már nem a te birtokod, eladtad fél éve, nem is kis összegért. Itt vannak a papírok.

HESTER Nem gondolhattam át, kényszerítettek, fenyegettek, de visszatért a büszkeségem, és maradok. Vissza fogja kapni a pénzét. *(fölv teszi a borítékot, amelyet Carthage ledobott a hóra)* Itt van az első részlet.

RED Nem fogadom el. A megállapodás az megállapodás.

HESTER Vegye el! Vegye el! *(belegyűri a férfi zakójába)* Téged meg, Caroline, érdekelni fog talán, hogy Carthage épp az előbb járt itt esküvői ruhában, de nem úgy festett, mint egy boldog vőlegény. Könyörgött, hogy fogadjam vissza, de én azt mondtam...

RED El tudom képzelni, ahogy könyörgött...
HESTER Igenis könyörgött! Könyörgött! Legalábbis annak lehetett venni. De én megmondtam, hogy nem vagyok többé a játékszere, én olyan dolgokra születtem, amikhez ő már nem elég. Ez az igazság. Nem születtem birkaéletre, mint mindenki itt a lápon. Erre tanított az anyám.

RED Az anyád? Az anyád nem tanított semmire, Swane, legfeljebb, hogy hogyan kell a bicskával bánni. Elmondok én egy-két dolgot az anyádról, az öreg Josie Swane-ről. Sokszor láttam a lápon a rozzant lakókocsi mellett. Éjszaka volt. Csillagok vetettek fényt a földre, ő pedig alig fedve egy ócska ronggyal, vonyított föl az Orionra valami különös nyelven, amit se azelőtt, se azóta nem hallottam. Minden nyugodt lett, amikor elhagyta a lápot.

HESTER És maga minek bámulta őt? A Macskanő mesélte, hogy örökösen az anyám után koslatott, ott szimatolt a lakókocsi körül, ajándékokat hagyott ott, ünnepi ételeket, pénzt meg italt. Emlékszem a képére akkorról, meg ahogy az ajtót kaparta.

RED Túl vakmerő feltételezés, Swane, hogy bármiféle érdeklődést is mutattam az anyád iránt. A keresztényi könyörületen túl.

HESTER Keresztényi könyörület! Manapság így hívják!
RED Igen, keresztényi könyörület. Ez az, amiből beléd semmi nem szorult. Azt mondod, sok mindenre emlékszel, akkor talán arra is, hogy azt az ennivalót és a pénzt azért hagytam ott, hogy te ne halj éhen. Hányszor volt, hogy elmentem a lakókocsi mellett, de a te híres anyádnak a nyomát se láttam. Napokra eltűnt bárkivel, aki hajlandó volt egy viszkit fizetni neki. Bement a kocsmába, Pullagh-ba meg Mucklagh-ba, aztán verekedésbe keveredett. Egyszer leharapta egy nő orrát, csak azért mert ránézett arra a férfira, akivel ő volt. Igen, leharapta az asszony orrát az arca közepéről. Te meg oda voltál láncolva a lakókocsi ajtajához egy szál retkes pelenkában. Sokszor...
HESTER Ez nem igaz! Ebből egy szó sem igaz!
RED Sokszor én vittelek haza, rábíztalak az anyámra, hogy adjon rád valami ruhát, és etessen meg. Nem

is tudom, hányszor volt, hogy az anyád nálunk szedett össze. Jött, össze-vissza tántorogva, és azt se mondta, köszönöm. Egy szikrányi hála, egy szikrányi büntudat nem volt a szemében, és ömlött belőle a kocsmabűz. Sokszor még arra se vette a fáradságot, hogy eljöjjön érted, én vittelek vissza az anyámmal, neki meg az se tűnt föl, hogy ott vagyunk, az se, hogy elmegyünk, lehet, még az se, hogy előkerült a lánya.

HESTER

Azt hiszi, bármit is elhiszek abból, ami azon az undorító száján kijön, Red Cassidy?

RED

És még egy apróság, Swane, alantas célzásokat tenni rám csak azért, mert özvegy ember vagyok, ócska és aljas dolog. Nem mindenki olyan beteges szemmel látja a világot, mint te. Van olyan, hogy egy apa szereti a lányát, úgy, ahogyan egy apához illik, se jobban, se kevésbé; ezzel persze még soha nem találkozhattál, és nem is fogsz...

HESTER

Nekem is volt apám! Úgy beszél, mintha én az égből pottyantam volna ide. Jack Swane, Bergit szigetéről. Igaz, soha nem láttam – de azért nekem is volt apám. Én is vagyok olyan rendes ember, mint bárki.

RED

Nem volt valami híres apa, mindenesetre. Nem rohant a lányáért, amikor az anyád meglépett innét.

HESTER

Jelentkezett végül...

RED

Idefigyelj, Swane, engem nem érdekel a te családod, hogy honnan jöttél. Én csak a magaméval törődök. Nekem nem maradt más, csak Caroline, és ha ekével kell keresztülszántanom rajtad, hogy őneki jó legyen, hát megteszem. Nem szívesen, csak ha rákényszerülök. Úgyhogy jobb, ha az egyszerűbb utat választod és eltűnsz innét még ma. *(kiveszi zakózsebéből a borítékot, és Hester kezébe nyomja)* Ez a tiéd. Gyere, Caroline.

CAROLINE

Hallottad, mit mondott Apa. Te még nem ismered, milyen, ha indulatba jön.

HESTER

Te se, milyen az, ha én indulatba jövök.

Red kisiet, nyomában Caroline-nal. Hester leül a kerti asztalhoz, iszik egyet, fölnéz a hideg, téli égboltra

(suttog) Istenem ott a magasban, mit rejtegetsz a számomra?

Megjelenik Josie elsőáldozó ruhájában, fátyollal, csatos cipőben stb

(egy pillanatig csak nézi) Mért van rajtad az elsőáldozó ruhád?

JOSIE Ebben megyek apu esküvőjére. A többi ünneplőt már kinőttem.

HESTER Nem hiszem, hogy méysz.

JOSIE De igen. Ugye elmehetek, Anyu?

HESTER A szemed tisztára az övé.

JOSIE Kié a szemem, Anyu?

HESTER Josie Swane-é, az anyámé.

JOSIE A nagyi azt mondta, nekem Josie Swane az igazi nevem.

HESTER Ne törődj a Nagyival.

JOSIE Szeretted Josie Swane-t?

HESTER Jobban, mint bármit ezen a hideg, hófehér világon.

JOSIE Jobban, mint engem és Aput?

HESTER Én arról az időről beszélek, amikor annyi idős voltam, mint te most. Te akkor még nem éltél, Josie. Tudod, amikor utoljára láttam anyámat, rajtam is az elsőáldozó ruhám volt. Lent a lakókocsi mellett, egy gyönyörű nyáréjszakán, a láb olyan volt, mint egy katlan. Nem akartam ágyba bújni, hiába mondta újra és újra. Nem tudom, miért nem, máskor mindig engedelmeskedtem. Azt hiszem azért, mert megéreztem. Azt mondta: „Elmegyek, járok egyet a lápon, te maradj itt, Hetty.” Én meg hogy „Ne”, és elindultam vele, mentem a nyomában. És akkor azt mondta: „Nem, Hetty, te várj csak itt, nemsokára visszajövök”. De én újra elindultam utána, és ő újra megállított. Aztán néztem, ahogy távolodik tőlem, megy át a Macskalápon. És

vártam ott, hogy azt is lássam, ahogy majd jön
vissza, keresztül a Macskalápon.

Sötét

II. felvonás

Red Cassidy házában. Hosszú asztal, fehér terítővel leborítva, a lagzihoz megterítve. A színen kívül zenekar készülődik. Az asztal közepénél ül a Macskanő, és csészealjából bort lefetyel. Kezében borosüveggel hórihorgas, ügyetlen fiatalember téblábol körülötte: ő a pincér. Arra vár, hogy újra tölthessen

PINCÉR
MACSKANŐ

Biztos nem kér poharat, Macskanő?
Nem, nem, sokkal jobban szeretek kistányérból, fiatalúr. Hogy hívnak? Találkoztunk már?

PINCÉR
MACSKANŐ

Dunne.
A nyurga Dunne-ok közül, vagy a töpszli, karikalábú Dunne-ok közül?

PINCÉR
MACSKANŐ

A nyurga Dunne-ok közül. Önthetek még?
Naná! Iskolába jársz még? Recseg a hangod, mutálsz.

PINCÉR
MACSKANŐ
PINCÉR

Iskolába.
Na és mi leszel, ha nagy leszel, Nyurga Dunne?
Én úrhajós szeretnék lenni, de az apám azt akarja, hogy a lápon dolgozzak, mint ő meg a nagyapám. Mert a Dunne-ok mindig a lápon dolgoztak.

MACSKANŐ
PINCÉR
MACSKANŐ

Menj el inkább úrhajósnak.
Jó, akkor úrhajós leszek. Elég a bor?
Bőven.

Az ifjú Dunne kimegy, közben elhalad Joseph Swane szelleme mellett, aki épp most lép be: vérfoltos ing és nadrág, a torkán tátongó seb. Joseph átmegy a színen, a Macskanő hegyezi a fülét, szimatol a levegőbe.

JOSEPH
MACSKANŐ
JOSEPH
MACSKANŐ

Helló! Helló.
Úristen, már megint egy szellem.
Ki az?
Menj innen, hagyj nekem békét. Ma szabadnapos vagyok.

JOSEPH
MACSKANŐ

Ki maga? Nem látom.
Én se látlak téged. A Macskanő vagyok, de mondtam, hogy ma nem fogok szellemekkel

beszélgetni. Annyit nyúztok, belepusztulok.
Egész éjjel nem aludtam miattatok.

JOSEPH De legyen szíves, amióta meghaltam egy árva lélekkel sem beszélgettem.

MACSKANŐ Tényleg? Na és te ki vagy?

JOSEPH Joseph Swane a Bergit-szigetről. Ez itt a Bergit-sziget?

MACSKANŐ Nem, ez a Macskaláp.

JOSEPH Macskaláp? Anyám énekelt egy dalt erről a helyről.

MACSKANŐ Josie Swane volt az anyád?

JOSEPH Ismeri?

MACSKANŐ Persze, hogy ismertem. Ezek szerint Hester a nővéred.

JOSEPH Hester. Hestert is ismeri?

MACSKANŐ Itt lakik egy köpésre. Nem is tudtam, hogy Hesternek volt testvére.

JOSEPH Gondolom, hogy nem sokat mesélt rólam.

MACSKANŐ Nem akarom beléd fojtani a szót, Joseph Swane, de szombat az egyetlen szabadnapom. Magamra soha nincs egy percem se miattatok, úgyhogy mondd el, mit szeretnél, aztán viszontlátásra.

JOSEPH Élni szeretnék. Újra. Abba akarom hagyni a bolyongást. Meg akarok végre pihenni. Sült húst enni, megismerkedni egy lánnyal. Újra ki akarok menni a Bergit-tóra horgászni.

MACSKANŐ Ezeket te már soha nem fogod csinálni, Joseph Swane.

JOSEPH Ne mondj nekem ilyeneket, Macskanő, alig töltöttem be a tizennyolcat.

MACSKANŐ Tizennyolcat? Akkor te tényleg elég korán meghaltál. De rosszabbul is járhattál volna. Van például egy két éves visszajáró szellem. Szerencsétlen állandóan bújócskázni akar. Persze a tizennyolc, az is elég korai. Hogyhogy ilyen fiatalon? Baleset volt? Vagy talán önkezdeddel?

PINCÉR *(elhalad)* Hozzám beszél, Macskanő?

MACSKANŐ Nem, Nyurga Dunne, csak egy szellemhez, egy szegény nyomorult szellemhez, aki épp erre tévedt.

PINCÉR Ja. *(kimegy)*

JOSEPH Itt van még, Macskanő?

végéig. Engem inkább Josie aggaszt. Szegény gyerek, itt virít az elsőáldozó ruhájában. Vehetett volna neki az anyja egy új ruhát.

CAROLINE De Hester nem akarta, hogy eljöjjön.

CARTHAGE Tudod, mit szeretnék a legjobban?

CAROLINE Mit?

CARTHAGE Hogy adja ide nekem Josie-t, és akkor el lenne intézve az egész.

CAROLINE Még mindig bele vagy gabalyodva ebbe a Hester-ügybe.

CARTHAGE Nem vagyok belegabalyodva, csak azt akarom, hogy végre azt csinálja, amit kell. És az elég egyszerű: örökre tűnjön el a Macskalápról.

CAROLINE Egyszer majd rólam is ilyen szívtelenül fogsz beszélni.

CARTHAGE Dehogyan, mért beszélnek így?

CAROLINE Olyan borzalmasan zavaros ez az egész, Carthage. Én bíztam benne, hogy mára elrendezed a dolgot. Nekem annyira nem jó így. Jobban kötödsz hozzá, mint ahogy mutattad.

CARTHAGE Mért kötödnék? Egyáltalán nem kötődök hozzá. Már évek óta nem szeretem.

CAROLINE Nem féltékeny vagyok, nem az érdekel, hogy szereted vagy nem, sőt talán jobb lenne, ha szeretnéd.

CARTHAGE De akkor mi a bajod?

CAROLINE Az a hosszú történet, ami összeköt Hesterrel, fontosabb és valódibb, mint bármi, ami velünk történt. Lehet, hogy nem kellett volna ebbe az egészbe belemennünk.

CARTHAGE Ezt korábban kellett volna mondanod, amikor még nem esküdtünk meg az oltár előtt.

CAROLINE Hetek óta próbáltam.

CARTHAGE Akkor most mi legyen?

CAROLINE Csináljuk végig, gondolom, nincs más választás, tegyük úgy, mintha ez volna életünk legszebb napja. Nem tudom, te hogy vagy vele, de nekem volt már ennél jobb napom is, sokkal jobb.

CARTHAGE Mi van veled, Caroline?

CAROLINE Semmi. Legfeljebb, hogy úgy érzem, mintha valakinek a sírján taposnék.

Belép Mrs Kilbride, olyan öltözékben, ami kísértetiesen hasonlít egy esküvői ruhához: fehér ruha, fehér kalap, rajta kis fátyol, fehér cipő, harisnya, táska stb.

MRS KILBRIDE *(kipirult, izgatott, kicsit ideges)* Ó, a turbékoló szerelmesek! Az édes gerlepár! Hát ide rejtőztetek! Carthage, szeretnék rólatok egy képet. Megcsinálnád, Caroline?

CARTHAGE Azt akarja mondani, hogy magáról szeretne egy képet.

MRS KILBRIDE Hallgass már, Carthage, állj egyenesen.

Pózba állnak, mintha vőlegény és menyasszony volnának, Carthage dühösen mered Mrs Kilbride-ra

Ez az. Még egyet, mosolyogjál, Carthage, nincs utálatosabb, mint ha valaki mogorva a fényképen. Nagyon jó, Caroline, a cipóm is benne volt?

CAROLINE Nem hiszem, hogy...

MRS KILBRIDE Nem érdekes, nem számít, köszönöm. Micsoda gyönyörű nap, micsoda gyönyörű hófehér téli nap, nekem ezt a szép napot semmi nem ronthatja el, semmi. *(elkezdi fényképezni a cipőjét; először az egyiket, aztán a másikat)*

CARTHAGE Mi az istent csinálsz?

MRS KILBRIDE Csak le akarom fényképezni a cipőmet, amíg még új és tiszta. Soha nem volt ilyen gyönyörű cipőm. Nézd, hogy ragyognak rajta azok a kis gyémántok! Úgy kuporgattam össze a pénzt, mint egy velencei uzsorás. Fél éve láttam meg O'Brien boltjában, és rögtön tudtam, hogy ez lesz az esküvői cipőm. Minden héten félretettem rá egy keveset. Találjátok ki, mennyibe került!

Szerinted, Carthage? Na, Caroline, szerinted mennyibe? Na, találd ki, találd már ki! Na? Fogalmam sincs, Mrs Kilbride.

CAROLINE Elsie! Elsie! Szólíts, légy szíves, Elsie-nek. Csak mondj egy számot.

CAROLINE Ötven font.

MRS KILBRIDE *(felháborodottan)* Ötven font! Hát te nem vagy normális! Elpárolgott a maradék eszed is?!

CARTHAGE

Mondd meg, Anya, hogy mennyi volt, mert a végén még sírba lök minket a kíváncsiság.

MRS KILBRIDE

(önleégülten; maga sem hiszi) Százötven font. Tudod, ki vesz ennyiért cipőt, a walesi herceg legfeljebb.

Közben belépett Monica és Red Cassidy. Monica kézen fogva vezeti Josie-t

MONICA

Úgy látszik, Willow atya már nincs teljesen magánál.

RED

Nyugdíjba kéne küldeni, a nyakamat rá, hogy elmúlt már nyolcvan.

MONICA

Ahogy bejön misére kalapban, a miseruha kifordítva, a nadrágja alól kilóg a pizsamája szára.

RED

És arról hallott, hogy mostanában pisztolyt tart az oltárterítő alatt?

MONICA

Persze.

RED

Biztos a rablók miatt.

MONICA

Állítólag azért, ha valaki késik a miséről. Tudja, min gondolkoztam, mikor Caroline-t néztem az oltár előtt? Az én szegény fiamra gondoltam, Brianre, pedig elhatároztam, hogy ma egész nap nem gondolok rá.

RED

Akkor ne gondoljon, Monica, ne gondoljon rá.

MONICA

Magának nem szokott eszébe jutni a fia?

RED

Soha nem. Soha. Gyerekek! Ha malacok volnának, felhizlalnánk őket, és pár hét alatt eladnánk a felvásárlónak. Nem, soha nem gondolok Jamesre. Soha.

MONICA

És Olive se jut eszébe?

RED

Olive feladta. Nyüszített a fia után, mint egy anyakoca villámláskor, aztán lefeküdt, nekifordult a falnak. Tudja, mibe halt bele? A gyűlöletbe. Abba, hogy annyira gyűlölt engem. De mégis ő halt meg. Az nevet, aki utoljára.

MONICA

Mennyi mindent fölhoz egy ilyen esküvő.

RED

És egy vagyomba kerül. *(elvesz két pohár pezsgőt egy épp arra haladó pincértől)* Fogja meg, Monica, egészségünkre. *(Josie-nak)* Figyelj, gyerekek, itt egy kis pénz a bukszádba.

MRS KILBRIDE
RED

Mit kell mondani, Josie?
Hagyja csak. Két dolog van az életben, ami
semmire nem jó: a bocsánatkérés meg a köszönet.
Igazam van, Josie?

JOSIE
MRS KILBRIDE

Igaza, Mr. Cassidy.
(félrevonja kicsit Josie-t) Add csak ide azt a
pénzt, majd én vigyázok rá.

JOSIE

Majd ha visszaadod azt, amit első áldozásra
kaptam.

MRS KILBRIDE
CARTHAGE

Miről beszélsz?
Azt is visszaadhatod, amit én kaptam első
áldozásra, ha már úgy benne vagy.

*Közben megjelent a Macskanő és Willow atya,
kart karba fonva, mindkettő botjára támaszkodva.
Willow atya kézfején tubák, nadrágja és inge alól
kilóg a pizsamája, fején kalap; csodálattal csüng
a Macskanőn*

WILLOW ATYA

Idefigyelj, Macskanő, le kéne szoknod az
egerekről, mert ez fog a sírba vinni.

MACSKANŐ
WILLOW ATYA

Magának meg a tubákról.
Próbáld meg inkább a csigát, sokkal
egészségesebb, a franciák vajjal-fokhagymával
eszik, és burgundival. Egyszer én is
megkóstoltam, mikor Avalonban voltam.
Rendkívül ízletes.

MACSKANŐ

Jó volna egyszer együtt elutazni nyaralni, Willow
atya.

WILLOW ATYA

Minden télen ezt mondod, aztán amikor eljön a
nyár, mégse tudlak rávenni.

MACSKANŐ

Jövőre elmegyek magával. Erre most
megesküszöm.

WILLOW ATYA

Az jó lesz. Hová akarsz menni? Reggel
lefoglalom a jegyeket.

MACSKANŐ

Bárhová, csak el innét, erről a nyomorult lápról.
Oda, ahol jó melegen süt a nap.

WILLOW ATYA

Akkor Burgundia neked való hely.

MONICA

Isten áldása Burgundiára!

MACSKANŐ

Bárhová, ahol nem esik, mert itt egész nyáron
zuhogni fog, ezt kiolvastam a csillagokból.

MRS KILBRIDE Kiolvasta, az orráig nem lát el, vakegér. RED, miért kellett meghívni a Macskanőt? Lehúzza az esküvő színvonalát.

MONICA Neki is annyi joga van a világon lenni, mint neked, neki is jár annyi jó az életből, mint neked. Nem igaz?

MRS KILBRIDE Egyáltalán nem! Legalábbis addig, amíg nem mosakszik meg. Búzlik a füsttől. És hogy hozzá van tapadva Willow atyához, pedig a templomba be se teszi a lábát, én meg minden reggel ott vagyok a hétórás misén, ott nézem, ahogy ez a vén bolond belecsorgatja a nyálát a kehelybe. Na és ő benéz hozzám? Soha. Minden idejét a Macskanő koszos kalyibájában tölti. Írnék a megyés püspöknek, de úgyse csinál semmit. Mért kellett meghívni ide ezt a nőt?

RED Mindenki tudja, a Macskanőt nem meghívni: balszerencse.

Willow atya egy képzeletbeli pisztollyal tarkón lövi Mrs Kilbride-ot, ahogy elhalad mellette

MRS KILBRIDE Legszívesebben slaggal végigspriccelném. Belökném a tejszarnok padlójára, ütközésig nyitnám a csapot, és csontig mosdatnám.

CARTHAGE *(Caroline-t átkarolva)* Na, Macskanő, mit jószolsz nekünk?

MACSKANŐ Semmit nem jósolok.

CARTHAGE Ugyan már, biztos van valami látomás vagy jókívánság a tarsolyodban.

CAROLINE Hagyd, Carthage. Isten hozta nálunk, Macskanő, Isten hozta, Willow atya.

WILLOW ATYA Köszönöm, Hester, nagyon köszönöm.

CARTHAGE Caroline-t akart mondani, Willow atya, ez itt Caroline.

WILLOW ATYA Mindegy.

CARTHAGE Na gyerünk, Macskanő, mondj valami jókívánságot nekem és Caroline-nak.

MACSKANŐ Ha ennyire akarod. Két különálló sírkövet látok. Sajnálom, mondtam, hogy ne kérdezz.

JOSIE Nagyj, csinálj, légszi egy képet csak rólam meg Apuról, hogy beragaszthassam a füzetembe.

MRS KILBRIDE Ne legyél ilyen neveletlen Caroline-nal!
(*sziszegve*) Különben megmondtam, hogy
nagyamának szólíts!

JOSIE (*apja biztonságos közelségéből suttogva*) Nagyi,
nagyi, nagyi.

CAROLINE Engem nem zavar. Majd megcsinálom én azt a
képet rólad meg apádról, aztán beteheted a
füzetedbe. (*elkészíti a képet*)

MRS KILBRIDE Neveletlen taknyos ez a gyerek. Ideállít az
elsőáldozó ruhájában, hogy nevetségessé tegye az
egész társaságot.

CARTHAGE Te vagy nevetségés ebben az idétlen öltözetben.

MRS KILBRIDE Mi? Nem igaz! Ez a hála! Amikor az ember
kezét-lábát összetöri, hogy jól nézzen ki. (*a sírás
határán*) Mi mindenen spóroltam, hogy
megvehessem ezt a ruhát! Honnét tudtam volna,
hogy a menyasszony is fehérben lesz?

CARTHAGE Ne kezdj most itt mindenki előtt nyafogni, ülj le,
légy szíves, jól nézel ki, rendben van, sőt, még
annál is jobban... Jó, bocsánatot kérek.
Fantasztikusan nézel ki.

MRS KILBRIDE (*kezd földerülni az arca*) Ugye most nem
mondasz igazat?

CARTHAGE Már hogyané mondának igazat!

*Közben mindenki elhelyezkedett az asztalnál. Red
megkocogtatja a poharát, csendet kér*

RED Köszönöm. Most pedig, mielőtt hozzálátnánk,
hadd köszöntsek mindenkit ezen a boldog napon.
Mindannyian tudjátok, hogy Caroline volt életem
egyetlen értelme. Ha itt lehetne ma az édesanyja,
ő is büszke lenne arra, hogy ilyen szép és bájos
hölgyé érett. Bár nem az enyém az érdem,
büszkén figyeltem éveken át, hogyan válik a kis
anyátlan árvából először nyurga nagylánnyá,
aztán azzá a csodás tüneményé, amilyenek
most ti is látjátok. Mi, apák szeretnénk örökre
magunk mellett tartani a lányainkat, megtartani
magunknak a kedvességüket, élvezni a
gondoskodásukat. De mit lehet tenni: a világ
kereke másképp forog. Más férfiak kedvére
neveljük őket. Ám ha ez így van, elképzelni sem

tudok Carthage Kilbride-nál méltóbbat a lányomhoz. Ő fog mostantól Caroline-ról, egyetlen gyermekemről gondoskodni. (*megemeli a poharát*) Kívánok nektek jó egészséget és boldogságot, és hogy gyerekzsivajtól legyen hangos az otthonotok.

MIND Éljen! Éljen!

RED Willow atya, volna szíves...

MRS KILBRIDE (*feláll*) Én is szeretnék szólni pár szót...

RED Parancsoljon, Mrs Kilbride.

MRS KILBRIDE Mint az ifjú férj boldog édesanyja...

CARTHAGE Jaj, Anya, inkább maradj csöndben!

MRS KILBRIDE (*„szerepel”, modorosán, affektálva*) Mint az ifjú férj boldog édesanyja, szükségét érzem, hogy Red Cassidy magasba emelő beszédére én magam is reagáljak néhány szóval. Soha anyának nem volt még olyan áldás a fia, mint nekem Carthage. Gyerekkorában kivételesen jó fiú volt, sosem sírt, sosem volt engedetlen, soha egyetlenegyszer nem kiabált velem, soha nem járt-kelt duzzogva, sértett arccal. Sőt, mindig mindent megtett, hogy anyját jókedvre derítse. Amikor az apja meghalt, mindig átjött az én ágyamba, és mellettem aludt, nehogy egyedül érezzem magam. Gyakran arra ébredtem a legmélyebb álomból, hogy két kar fonódik körém és egy kis láb van átvetve rajtam...

MACSKANŐ Micsoda figura...

MRS KILBRIDE És tisztában volt azzal is, milyen mérhetetlen szeretetet érzek a Mi Urunk iránt – nem úgy, mint egyesek itt. (*ellenséges pillantást vet a Macskanőre*) Egyszer az történt – éppen a születésnapomon –, hogy kinézek a hátsó ablakon, és megpillantom őt fönt a ház mögötti kis dombon, na és mit csinált? Kálváriát épített nekem. Összeeskábált három fakeresztet, és azokat állította föl, ahogy a Kálvária-dombon van. Egyet magának, egyet nekem, egyet a Mi Urunknak. Aztán föltekeredtünk rá, ahogy a két lator a szent könyvben, emlékszel, Carthage?

CARTHAGE Nem, és most már ülj le.

MRS KILBRIDE Jaj, hogyne emlékeznél, három keresztet állítottál föl, emlékszel, süvített a szél is, mi meg kiabáltunk át egymásnak, hogy „Kálvária!

Kálvária!” Biztos, hogy emlékszel. Ezt a történetet csak azért mondom el itt nyilvánosan, mert ez is egyike a számtalan példának, ami Carthage jó természetét bizonyítja, és csak annyit fűznék még a mondandóhoz, hogy Caroline-t nagy szeretettel fogadjuk a Kilbride-házban. És ha Carthage ugyanolyan jó fia lesz Caroline-nak, amilyen jó férjem volt nekem, akkor panaszra nem lesz oka. *(emeli poharát)* Egészség!

MIND

Éljen! Éljen!

RED

Willow atya, akkor most mondja el az asztali áldást.

WILLOW ATYA

Megtisztelő, Jack, köszönöm szépen.

MRS KILBRIDE

Ki az a Jack?

Willow atya föltápáskodik. Mindannyian föllállnak, és keresztet vetnek

WILLOW ATYA

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, akár hiszitek, akár nem, képzeljétek, egyszer hajszál híján vőlegény lettem én is. A lányt Elizabeth Kennedynek hívták, ja nem, az az anyám volt, őt úgy hívták, hogy... mindjárt eszembe fog jutni, na mindegy. Szóval másképpen volt rendelve. Összevesztünk egy kacsatojáson egy Shanon-parti kirándulás során. Mi is volt a neve? Helen? Nem. Elmondaná az asztali áldást, Willow atya, hogy aztán...

MRS KILBRIDE

WILLOW ATYA

Ja persze, az áldás. Hogy is van?

MRS KILBRIDE

Áldd meg, Urunk...

WILLOW ATYA

Rowena! Ez az, megvan. Rowena Phelan. Nem kellett volna megennem azt a kacsatojást... nem bizony... *(és csak áll ott, gondolataiban elmerülve)*

Megjelenik Hester esküvői ruhában; fátyol, cipő, miegymás

MRS KILBRIDE

Itt ez a kivénhedt dög.

RED

Mit akarsz itt, Swane? Átkot hozol a lányom esküvőjére?

MRS KILBRIDE

Nem sül ki a szeme, ideállítani ebben a maskarában.

HESTER Én a helyedben inkább hallgatnék. Emlékszel erre a ruhára, Carthage? Akkor vette nekem...

CAROLINE Apa, csinálj már valamit.

HESTER Lehet vagy kilenc éve. Oda jutottunk, hogy jobb lett volna különköltözni. És én ezt meg is mondtam neked. De te az ellenkezőjét akartad. Azt mondtad, hogy legyek a feleséged. Egyik este egy dobozzal állítottál be, ez a ruha volt benne, aztán valahogy elfelejtődött. Csak addig keltem neked, amíg elég erős lettél, hogy elhagyj.

CARTHAGE Takarodj innen!

HESTER Azt hitted, csak úgy odajöhetsz hozzám az esküvői ruhádban, tessék most én is itt vagyok az enyémben. Ez az én esküvőm napja, ha az igazságot nézzük. Ezt itt mindenki tudja, mégis úgy villogtatjátok a szemeteket, mintha én volnék a bűnös. *(főlemeli Carthage borospoharát, és belekortyol)*

MRS KILBRIDE Hajítsa már ki innét, Red! Zavarja ki, mert a végén én fogom! *(förláll)*

CARTHAGE *(visszarántja)* Te most ne szólj bele!

MRS KILBRIDE Hagyjam, hogy belénk taposson?

MONICA Hester, menj haza, légy szíves, menj.

MRS KILBRIDE *(újból förláll)* Régen kiismertelek már, a lusta véredet az elvadult cigányszemedet, amivel az embereket rémisztgeted.

CARTHAGE Fogd már be a szádat! Reggel óta csak jártatod. Nem fogtok itt egymásnak esni.

MRS KILBRIDE Hogy beszél az anyjával, az esküvője napján! Nem félek tőled, Hester Swane. Te csak egy szerencsétlen eltévedt nő vagy.

HESTER Azért a fiadat csak elszedtem tőled, nem igaz, Elsie? Azt a pisis fiacskádat, és megpróbáltam embert gyúrni belőle.

MRS KILBRIDE Kihasználta az ártatlanságát, egy fiatal gyerek ártatlansága kellett neked, hogy kiéld a beteges vágyaidat, mert felnőtt férfi rád se bírt volna nézni.

HESTER Emlékszel, Carthage, milyen vad éjszakák voltak azok ott a lakókocsiban, amikor „kihasználta az ártatlanságodat”? Te ott verted az ablakot, mi meg a párnát tömködtük a szánkba, hogy ne halljad, ahogy nevetünk...

MRS KILBRIDE
HESTER Undorító vagy!
Elsie Kilbride, téged eldobtak már valaha...
Dobtak már el úgy, ahogy engem? Tudod, milyen
érzés az? Mintha élve kilöknének a szemetes
gödörbe.

RED Nem lökött téged senki sehova! Tisztességesek
voltunk veled.

HESTER Tisztesség! Elvettetek tőlem mindent. Pedig én
nem csináltam rosszat senkinek. Csak az vagyok,
aki vagyok. Carthage, még egyszer utoljára
kérek, gyere el velem és...

MRS KILBRIDE Menjen el vele, azt mondja, hogy...!
HESTER Gyere el velem és Josie-val, és hagyd végre abba
ezt a...

RED Menjen el veled! Hát te teljesen megzavarodtál!
Ez az ember mától Caroline férje...

CARTHAGE Menj haza, Hester, és csomagold össze a
holmiddat!

MONICA Menjünk, Hester, hazakísérlek.
HESTER Nincs hova hazamennem, mert ő úgy döntött,
hogy elveszi az otthonomat.

MONICA Akkor gyere és költözz hozzám, nekem amúgy
sincs...

HESTER Nem. A saját házamban akarok maradni. Hadd
maradjak a házban, Carthage. Senkit nem fogok
zavarni, ha békén hagytok. A Macskalápon
születtem, ahogy ti is mind. Csak nektek ez nem
jut eszetekbe, mert utáltok. Ismerek minden
fűcsomót, minden gödröt és árkot, minden
vízfolyást és patakot ezen a húsz hektáron.
Tudom, hol nyílnak a legszebb virágok, hol érik a
vadszeder. Álomban is bárhová eltalálok.
Ott van neked a városban egy berendezett ház,
ahogy megegyeztünk.

CARTHAGE

HESTER Soha nem laktam városban. Senkit nem ismerek
ott...

MONICA Mért nem maradhat a házban, csak a Macskalápot
ismeri?

MRS KILBRIDE Kötelező neked beleütnöd az orrod a
dolgainkba, Monica Murray?

MONICA Kötelező, mert nincs már benned semmi
tisztesség, meg a fiadban se. Mindig túl

keményen bántatok vele, soha nem adtok neki esélyt, hogy...

MRS KILBRIDE Cigánynak esélyt adni: időpocsékolás. A cigányt csak a csavargás érdekli, meg az, hogy megszerezze a következő üveg viszkít.

MONICA Te ezt biztos nagyon tudod, mert neked is cigány volt az öregapád!

MRS KILBRIDE Az én nagyapám házaló üstfoltozó volt...

MONICA És mi az, ha nem vándorcigány, csak egy kicsit szebben mondva?!

HESTER Carthage, te vehetsz magadnak és Caroline-nak egy másik házat, ha akarsz.

CARTHAGE Nem! Minden úgy lesz, ahogy megállapodtunk...

HESTER Az az igazság, hogy egyszerűen el akarsz törölni a föld színéről, úgy akarsz csinálni, mintha nem is lettem volna...

CARTHAGE Ha ezt akarnám, már rég megtehettem volna. Elvehettem volna tőled Josie-t is. Pont fordítva: elég nagyvonalú voltam veled idáig.

HESTER Majd belefűlsz a bűnös pénzbe, döntöd rám is vödörszám. *(odahajítja a borítékot, amelyet a férfi adott neki az első felvonásban)* Nesze, itt van a vérfoltos pénzed. Azt hiszed, ennyire könnyű szabadulni! A pénz nem tünteti el a büntudatot, Carthage, mi már azzal fogunk a sírba kerülni!

CARTHAGE Bennem veled kapcsolatban egy szikrányi büntudat sincs. Ez a gyűlölet pedig, ami ömlik a szádból, még azt a maradék érzést is kiirtotta belőlem, amit a gyerekem anyja iránt éreztem. Menj innen, undorodom még a látványodtól is!

HESTER Nem tudom itt hagyni a Macskalápot...

MRS KILBRIDE Ha másképp nem megy, rád gyűjtjük a házat...

HESTER Tudjátok...

MRS KILBRIDE Nem igaz, Red?

RED Engem ne keverjen bele az aljas ügyeibe. Még ma elmész innét, Swane, ugye?

HESTER Nem, nem tudok elmenni... Tudjátok, anyám azt ígérte, visszajön. Willow atya, mondja meg nekik, hogy rosszat cselekszenek. Magára hallgatnak. Sose hallgattak rám, még a gyóntatószékben is összevissza hazudoznak. Tudod, mit szoktam csinálni? Földugót használok.

WILLOW ATYA

HESTER *(a sírás határán)* Nem mehetek el, amíg anyám vissza nem jön. Azt hittem, hogy mostanra megérkezik, és erre az egészre nem lesz szükség. Ne kényszerítsetek arra, hogy elmenjek, mert valami szörnyű dolog fog történni. Ne kényszerítsetek.

RED Elég volt már az őrjöngésedből, Swane, most már találj valami más helyet magadnak, mi pedig megpróbáljuk megmenteni ezt az ünnepséget, amennyire lehet.

JOSIE Veled megyek, Anyu. Gyönyörű vagy ebben a ruhában.

CARTHAGE Maradj, Josie, maradj itt.

JOSIE Nem maradok, az anyuval akarok menni.

CARTHAGE *(visszatartja)* Te nem tudhatod még, hogy mit akarsz. Én azt gondolom, mindenképp jobb, ha Josie velem marad, amíg el nem költözől. Akkor majd visszaadom neked.

HESTER Eddig lenyeltem a büszkeségemet, de ennek vége. Ha neked harc kell, akkor harc lesz közöttünk. *(elvesz az asztalról egy palack bort)* Később visszajövök érted, Josie. Ne próbáld meg elszakítani tőlem a lányomat! *(el)*

III. Felvonás

Alkonyat. Hester esküvői ruhájában, sárosan, füstösen. Mögötte lángokban áll a ház és az összes melléképület. Joseph Swane a lángok között áll, és nézi Hestert

HESTER

Na, Carthage, azt hitted, hogy csak ijesztgetlek? Azt hitted, engem is be lehet hajítani a pöcegödörbe, ahogy a kutyakölyköket egy nejlonzsákban? Majd meglátjuk, ehhez mit szólsz! Hallod ezt a hangot? A te állataid bömbölnek. Érzed ezt a szagot? A te negyven tehened izzik a tűzben. Megkötöztem mind, aztán gázolajat locsoltam rájuk. És a házra is öntöttem, fölgyújtottam az ágyat, lángol az egész épület. Fölégetném az egész világot, ha lenne elég gázolajam. Jöjjön már valaki, és fogja le a kezemet, mielőtt még továbbmegyek!

Joseph énekelni kezd

JOSEPH

Ha te se bánod, én se bánom,
hogy itt élünk a Macskalápon.
Veled lenni mindenáron,
ha fű, ha fagy a Macskalápon.

HESTER

Ki az? Ki meri ezt a dalt énekelni? Ez az én dalom, ezt nekem írta az anyám. Ki az?

JOSEPH

Szerintem, ismersz engem, Hester.

HESTER

Ugye nem Joseph Swane vagy?

JOSEPH

De igen.

HESTER

Azt hittem, veled már végeztem. Hol vagy? Nem látlak. Ne gyere közelebb! Ne közelíts, ne mondjam még egyszer.

JOSEPH

Nem azért vagyok itt, hogy bántsalak.

HESTER

Pedig megvolna rá az okod. Ha te csináltad volna velem, amit én veled, pusztá kézzel rángatnám ki a beleidet. Tessék, itt vagyok. Te merre vagy?

JOSEPH

Nem tudom pontosan, valahol a közeledben. Én se látlak téged.

HESTER

Akkor mit akarsz, Joseph Swane, ha nem azért jöttél, hogy velem végezz? Hogy kérjek

bocsánatot? Azt várhatod. Ha nem levegőből lennél, most is elmetszeném a torkodat.

JOSEPH Tényleg? Mi ez az iszonyatos indulat benned? Hallgatom egy ideje, ahogy torkod szakadtából üvöltözöl.

HESTER Van pofád ezt a dalt énekelni? Ez a dal az enyém! Nekem írta az anyám, csak nekem. Most már mindenemet elveszitek?

JOSEPH Nem tudtam, hogy a tiéd. Nekem is mindig ezt énekelte.

HESTER Hazudsz! Hazug csaló vagy! Mind hazugok és csalók vagytok! Ha most az anyánk itt teremne, leköpném, ököllel verném szét az állkapcsát, késsel mennék neki. *(megtörten, sírva)* De most hol van? Azt ígérte, visszajön. Olyan régen várom már. Annyira régen. Nem találkoztál vele arrafelé, ahonnan jössz?

JOSEPH A halál birodalma óriási, Hester. Ott aztán bárhol lehet.

HESTER Nem, még él. Érzem a szagát. Érzem, hogy közeledik hozzám. Tudom, hogy él. De miért nem jön már, hogy végre túl lennénk ezen az egészen? Ha találkoztok, mondd meg neki, hogy tőlem nem kell tartania, jó?

JOSEPH Jó. Feltéve, ha találkozunk.

HESTER Mondd meg neki, hogy csak pár dolgot akarok megkérdezni tőle, jó?

JOSEPH Jó.

HESTER Csak azt szeretném megtudni, hogy miért, csak ennyit.

JOSEPH Miről beszélsz, Hester?

HESTER Én csináltam neki valami rosszat? Hét éves voltam, pont annyi, mint a lányom, Josie. Ő is most hét. Nem tudna olyat csinálni, hogy én elhagyjam.

JOSEPH Van egy lányod?

HESTER Van. El akarják venni tőlem. De csak próbálják meg!

JOSEPH Kicsoda?

HESTER Ha te nem vagy, még mindig együtt lennénk, Carthage és én!

JOSEPH Azt akarod mondani, én tehetek róla, hogy megöltél?

HESTER Elvette a pénzedet, amikor megöltünk...

JOSEPH Én úgy emlékszem, Carthage nem csinált semmit, csak végignézte. Szerintem ő pont úgy megdöbbsent, mint én, amikor nekem ugrottál a halászkéssel...

HESTER Pedig ő vette el a pénzedet! Segített kifordítani a testedet a csónakból! És most rám akarja kenni az egészet.

JOSEPH Hátulról ugrottál nekem, igaz? Egyik pillanatban még húztam az evezőt, a következőben már szellem voltam.

HESTER Ha nem lettél volna olyan idegesítő kis szemét, akkor nem bántottalak volna. De te állandóan úgy beszéltél róla, mintha nekem nem is volna az anyám. Az az önelégült képed, az a sima nyakad! Direkt kínálkozott a késnek! És ő téged nevezett el magáról! Engem meg Hesternek. Milyen név az, hogy Hester? Mért pont Hester? Hát megmondom: azért, mert a saját nevét neked tartogatta. Soha nem beszélt rólam?

JOSEPH Nem. Soha.

HESTER De valamit biztos. Már nagyon régen volt. Egy kicsit gondolkozz, légy szíves. Soha semmit?

JOSEPH Csak valami keveset az apámnak. Nekem soha nem beszélt rólad.

HESTER Látod?! Most is úgy viselkedsz, mintha csak hozzád tartozna, pedig szellem vagy. De még mindig úgy beszélsz, mintha én sose lettem volna.

JOSEPH Nem tudom, mit akarsz tőlem, Hester. Ha neked az vigasz, engem is elhagyott, meg az apánkat is. Josie Swane nem tudott megmaradni senki mellett.

HESTER Mondd el, milyen volt! Egyre többet felejték, néha már úgy érzem, én raktam össze őt levegőből. Ha ez az öreg lakókocsi nem volna, azt hinném, csak álmodtam. Milyen volt, mondd el!

JOSEPH Először is nagy volt... másodszer pedig kedves.

HESTER Kedves! Egy erőszakos dromedár volt, a viszkítől örökké dühös és rosszindulatú.

JOSEPH Apánkat kedvelted volna, Hester. Ő csak egyet akart: kimenni a tóra halászni.

HESTER Nem én kerültem őt.

JOSEPH Nem ő volt a hibás, Hester, anya mondta neki, hogy meghaltál, hogy rögtön elpusztultál, mikor megszülettél, nem ő volt a hibás. Szeretted volna őt, de anya azt mondta neki, hogy meghaltál, úgy születted, hogy a szíved teljesen tönkre volt.

HESTER Pedig semmi baja nem volt a szívemnek, legalábbis addig, amíg ő módszeresen össze nem törde. Hogy tudott ekkorát hazudni! Apánk meg elhitte?!

JOSEPH Hát nem elküldött végül megkeresni téged, hátha a nyomodra bukkanok? Azt mondta, felezzem el a pénzt veled, ha megtalállak. El akartam osztani azt a pénzt, Hester. Ott volt a csónakban. Megfelezttem volna, amikor partot érünk. Ezért kár volt elvágnod a torkomat.

HESTER Te tényleg azt hiszed, azért a vacak pénzért vágtam el a torkodat? Az örökségért?

JOSEPH Akkor mért?

HESTER Anyámmal maradhattam volna örökre, de miattad nem lehetett.

JOSEPH Ha tudnád, milyen itt, soha nem tettél volna velem ilyet.

HESTER Azt hiszem, tudom Joseph. Már egy ideje úgy érzem magam, mintha én is szellem volnék.

JOSEPH Mennem kell, Hester, csak be akartam köszönni.

HESTER Hová mész?

JOSEPH A túlvilágon kergetem tovább az árnyakat.
(*elmegy*)

HESTER Joseph!

*Hester leül a lakókocsi lépcsőjére, iszik egy keveset a borosüvegből, amelyet a lakodalmas asztalról elhozott, aztán rágyújt egy szivarra.
Kintről Monica kiáltását hallani*

MONICA Hester! Hester! A házad! Ég a házad! (*berohan*)
Gyere gyorsan! Hívom a többieket!

HESTER Ne izgasd magad.

MONICA De a házad... Te gyújtottad föl?

HESTER Én.

MONICA Úristen, te megőrültél!

HESTER Nem iszol egy kortyot?

MONICA Hogy igyak, azt mondja?! Szólok Carthage-nek, elégnék az állatok, a tehének...

HESTER Nyugodjál meg, Monica, csak egy ócska ház. Eleve kár volt fölépíteni. Visszakapja a láp, ami az övé. Különben is mindig utáltam ezt a házat.

MONICA Ezt szokták a cigányok, igaz, mindent felégetnek maguk mögött?

HESTER Ezt.

MONICA Élve fognak megnyúzni, Hester, biztos megölnek.

HESTER És te is velük leszel.

MONICA Én megvédtelek, amennyire tudtalak, de nekem is itt kell élnem. Meg kell hajolnom a Cassidyk előtt. Red Cassidyvel ráadásul együtt jártunk iskolába.

HESTER Téged a jóságod visz a sírba, Monica.

MONICA Ez az a tulajdonság, ami belőled teljesen hiányzik.

HESTER Az biztos. Én gyűlöletből meg gonoszsgból vagyok összerakva. Ülj már le, igyál egyet velem, hozok egy poharat. *(belép a lakókocsiba, kihoz egy poharat)* Ülj le, mielőtt összecusklasz. *(bizonytalanul leül a lépcsőre)* Ezért még mind a ketten a pokolra jutunk.

MONICA Tényleg?

HESTER Menekülj el innen. Menekülj a Paradicsomba.

MONICA Paradicsomba? Onnan én már hétévesen kizuhantam. Egy tekintet szürkületkor, itt a lakókocsi mellett, ennyi elég volt.

HESTER És ki volt az, anyád, ugye? Az öreg Josie Swane?

MONICA Igen, Monica, bizony ő volt az, aki olyan furcsán, olyan ijesztően nézett rám... Ki gondolná, hogy egyetlen pillantás örökre elintézheti az életedet?

HESTER Én sem hittem volna, de velem történt.

MONICA Borzalmas egy nő volt, hol eltűnt, hol előkeveredett, ahogy a hold. Ha reggel a láp felé nézve tüzet láttál, már tudni lehetett, Josie Swane visszatért. Olyankor vittem neki egy kis tejet, pár tojást, ott ült a lépcsőn, pont úgy, ahogy most te. Sűrű fekete haj, villogó macskaszemek, földig lógó karok, erős nyak, ami ha nyújtózkodott, hosszú lett, akár egy hattyúé, nekem meg szinte nincs is nyakam. Nem éreztem magam jól vele, bár szerettem volna kiismerni, ahogy sokan

mások is. Hány este törtem az agyamat, próbáltam rájönni, ki az a Josie Swane. Mindig volt benne valami rideg, valami halott. Kivéve, mikor énekelni kezdett, mert akkor esküszöm, mindenki beleszeretett volna.

HESTER
MONICA

Tényleg?
Volt idő, hogy ünnepet el se lehetett képzelni Josie Swane nélkül. Mindenhová elhívták énekelni: temetésre, esküvőre, keresztelőre, a gazdagabb családokhoz születésnapra, aratóbálba. És mindig voltak neki dalai, kitalált minden alakalomra. Tulajdonképpen nem is azt akarták, hogy ott legyen, csak féltek nem meghívni.

HESTER

Elmentem vele párszor, mikor még nem hagyott itt. Mentünk, és ő útközben találta ki a dalokat. De néha az is előfordult, hogy egészen mást adott elő, mint amit az úton énekelt. Azt mondta, hogy vannak az „isteni szikrából születő” dalok, meg a „hétköznapi” dalok, azt hiszem így hívta őket. De soha nem marasztaltak minket az emberek, nem mondták, hogy ülünk le, együnk velük, csak meghallgatták a dalokat, aztán a kezébe nyomtak egy zacskó enivalót meg fél fontot, és szépen kitessékeltek minket, biztos féltek, hogy ellopunk valamit. Őt azt hiszem ez nem zavarta, csak engem, még ennyi év után is belém hasít. De Josie Swane köpött az egészre, elment a boltba, vett magának szivart és sört, nekem cukrot és kész.

MONICA
HESTER

Maradt még abból a borból?
(*tölt neki*) Azóta is azon gondolkodom, hogy mi történhetett veled.

MONICA
HESTER
MONICA

Még mindig visszavárod, ugye?
Mintha tegnap ment volna el.
Tudom, milyen, ha vársz valakit, akiről tudod, hogy soha többé nem jön vissza, de mániáddá lesz ez a várakozás. Nem sokat értek a világból, de azt tudom: a halandók vágyainak nem engedelmességek. És lehet, hogy ez így van jól. Mindjárt negyven leszel, Hester, és olyan vagy, mint egy gyerek: csodára vársz, anyád után siránkozol.

HESTER Megfogadtam valamit, Monica, nagyon-nagyon régen. Még akkor, amikor ipari tanuló voltam. Megesküdtem, hogy visszajövök a Macskalápra, itt várom meg az anyámat, hogy soha nem megyek el innen többet.

MONICA Nem tudom, hogy akarsz maradni: a házad porig égett, és megjelentél ott ebben a ruhában. Mindenki azt gondolta, ez valami boszorkányság, amit valahol magadra szedtél.

HESTER Boszorkányság? (*nevet*) Ha ismernék valami ilyesmit, az biztos, hogy most alkalmaznám. Engem innen legfeljebb ládában visznek el, de nem egyedül, ti is ott lesztek mind mellettem. Igen, van bennem olyan, amit sosem értettetek meg, ezért féltek tőlem, de jobb is, ha féltek, mert az én ereimben nem csak vér folyik, van ott valami, amit soha nem tudtam elfojtani.

MONICA Micsoda?

HESTER Én sem tudom.

MONICA Akkor hagyd abba ezt az elvadult beszédet, nekem nem tetszik.

HESTER Carthage ott van még a lagziban?

MONICA Miért, hol lenne?

HESTER És milyen a kedve?

MONICA Nem figyeltem. Ne pazarold ilyen emberre az idődet. Aki előbb elmenekül, mint a süllyedő hajóról a patkányok. Minden bor elfogyott?

HESTER El.

MONICA Visszamegyek a lagziba, és hozok még egy üveggel, ha nincs kifogásod ellene.

HESTER Iszom én az ellenség borából. Nem a bor tehet róla, hogy banditák és gazemberek kezébe keveredett.

MONICA Nemsokára jövök.

HESTER Nézz rá Josie-ra, jól van-e!

MONICA Majd' kitáncolja a kis lelkét.

Monica elmegy. Hester körbenéz, aztán föl a téli égboltra, megremeg

HESTER Alkonyat van, el is múlt rég, na és hol vagy te híres Szellemsgyógyító? Én itt vagyok, várlak, bár azt

mondták, meneküljek. Lehet, hogy nem is jössz el, lehet, hogy csak képzelegtem.

Beszalad Josie, nekihevülten

JOSIE Anyu! Anyu! Elmegyek Apuval és Caroline-nal nászútra!

HESTER Arról szó se lehet.

JOSIE Jaj, Anyu, autóval mennek a tengerhez. Soha nem láttam még a tengert.

HESTER Csak egy nagy pocsolya, Josie, meg kék, ennyi az egész, nincs benne semmi különleges.

JOSIE Jó, de az Apu azt mondta, hogy elvisznek.

HESTER Nem számít, mit mond az apád.

JOSIE De én el akarok menni velük. Öt nap csak, Anyu.

HESTER Van pár dolog, amit tudnod kell a te drágalátos apádról. Nem árt, ha megtudod, hogyan bánt velem!

JOSIE Nem hallgatom végig, hogy az Aput szidod!
(fülére tapasztja a kezét)

HESTER Védjed csak, de majd meglátod, mire jutsz vele. Megesküdött nekem, hogy amikor megszületsz, feleségül vesz. Most meg el akar venni tőlem. Gondolom, te ennek is örülsz.

JOSIE *(keze még mindig a fülén)* Mondtam, hogy nem hallgatom!

HESTER *(elhúzza Josie kezét a füléről)* Márpedig meghallgatom, amit mondok, Josie Swane, méghozzá figyelmesen. Valaki, akit ugyanúgy hívtak, mint téged, elhagyott engem. A te drágalátos apád is elhagyott. És most te akarsz elhagyni. Az egész életem másról se szólt, csak hogy emberek szó nélkül elhagytak. Mondok neked valamit, Josie: ha elhagysz, meg fogsz halni.

JOSIE Nem igaz.

HESTER De bizony! De bizony! Ezt az átkot a Macskanő mérte rád, és a fekete hattyú. Nem felejtetted még el a fekete hattyút, ugye?

JOSIE *(rémülten)* Nem.

HESTER Úgyhogy velem kell maradnod, érted, és ha az apád vagy bárki más megkérdezi, kivel maradnál szívesebben, azt kell mondanod, hogy velem.

JOSIE De én különben is téged mondanálak, Anyu.
HESTER Igen? Jaj, ne haragudj, Josie, ne haragudj,
kicsikém. Nem igaz, amit mondtam az átokról,
egy szó sem igaz belőle. Ha ezt az éjszakát
megúszom, megígérem, jóváteszem azokat a
szörnyűségeket, amiket mondtam.
JOSIE Semmi baj, Anyu, tudom, hogy nem akartál
rosszat. Visszamehetek a lagziba? Még nincs
vége a táncnak.
HESTER Táncolj velem!

Keringőzni kezd Josie-val. Zene.

Megtartjuk a mi kis lakodalmunkat.

*Fölkapja a lányt, körben forognak, suhannak a
„Macskaláp-dal” zenéjére. Együtt éneklük a dalt*

JOSIE Te gyönyörűség, te, meg tudnálak zabálni.
HESTER Én is téged... visszamehetek kicsit a lagziba?
Azt csinálsz, amit akarsz, csak ne hagyj el.
(*leteszi a kislányt*) Fél órára elmehetsz.
JOSIE Hoztam neked egy jó nagy szeletet az esküvői
tortából a táskámban. Tessék. Miért nem a te
esküvőd volt ma, Anyu?
HESTER Tulajdonképpen az volt. Menj, és érezd jól
magad.

*Josie kiszalad. Hester követi a tekintetével,
közben harap az esküvői tortából. Red Cassidy
jelenik meg mögötte a sötétből; démoni jelenség,
a képe kivörösödött, látszik rajta, hogy ivott,
kezében puska.*

RED Ízlik a lányom esküvői tortája, ugye, Swane?
HESTER Á, személyesen Red Cassidy, és az ő puskája.
Alig vártam már, hogy olyanok lássam, amilyen
valójában. Szörnyű erőfeszítés lehetett egész nap
tisztességesen viselkedni.
RED Felgyújtottad a házat.
HESTER Komolyan azt gondolta, hagyom, hogy
odaköltözzön a lánya?

RED Engem nem fogsz legyőzni, ezt te is tudod Swane. Elkergettem az anyádat, és elkergetlek téged is. Úgy fogsz futni innen, mint egy riadt nyúl.

HESTER Ez magát nem érinti, Cassidy. Ez a kettőnk ügye Carthage-dzsel.

RED Nagyon is érint, megszegyenítettél engem is meg a lányomat is az egész falu előtt.

HESTER Csak annyira, amennyire megérdemli, amiért elcsábította tőlem Carthage-et, azzal, hogy földet ígért neki meg pénzt.

RED Nem volt nehéz elcsábítanom.

HESTER Mindig megátalkodott bolond volt.

RED Minden szempontból, egyet kivéve. A földet imádja, ahogy én is, inkább meghalna, mint hogy elveszítsen egy talpalatnyit abból, amire egyszer rátette a kapzsi mancsát. Nála biztonságban lesz a Cassidy-birtok, a név eltűnik, de a birtok megmarad. Még az is lehet, hogy a te kis fattyad és az ő gyerekei is az én földemből fognak élni.

HESTER Josie-nak soha nem lesz köze ahhoz, ami a magáé. Erről én gondoskodom. Ha jobban vigyázott volna a fiára, nem akarná elszedni tőlem Josie-t, se mást, ami az enyém.

RED A fiamat te ne vedd a szádra.

HESTER Én találtam rá, nem? Még a füle is sztrichnines volt, üvöltve bolyongott a lápon, karjában a kutyájával.

RED A fiam tragikus baleset áldozata lett. Senki sem vádolható. Ezt derítette ki a vizsgálat. Az én lelkiismeretem tiszta.

HESTER Tiszta? Nem véletlenül földbirtokos maga, igaz? Zavarta valami a fiúban. Nem volt elég kemény legény. Megmérgezte sztrichninnel a kutyáját, mert nagyon jól tudta, hogy a gyerek megkeresi, bárhol is legyen. Ismerte a sztrichnin hatását, hogy bőrön át is fölszívódik és egy kiskanállal elég belőle, és alaposan megszórta a kutyát. Szegény gyerekeknek csontig lemarta a kezét, amikor magához ölelte. Tudta maga, mit csinál, és azt is tudja, hogy tudom. Felismerem magában a sötétséget, Cassidy, és tudja, mért? Mert a magam sötéttségét látom tükröződni benne.

RED Ez aljas rágalom! Ilyet csak egy örült talál ki! Ha hallanád magadat, miket hordasz össze Swane, és ha látnád magadat... Pont olyan idióta vagy, amilyen az anyád volt, és ő tényleg örült volt.

HESTER Dehogyan volt örült, csak nem volt képes egy levegőt szívni magukkal itt a Macskalápon.

RED Pedig elég sokszor szívtunk egy levegőt, én és Josie Swane. Ócska nő volt, részeges és lump, filléres ribanc, épp olyan, mint te.

HESTER Ha azt hiszi, egy eszményi képet tud lerombolni bennem, csak az idejét pazarolja. Hosszú éveken át gondolkodtam róla, éreztem iránta már mindent. Volt hogy gyűlöltem, és a legrosszabbat kívántam neki. De kiirtottam magamból a kegyetlen és méltatlan gondolatokat. Ne higgye, hogy a maga ribancozása megváltoztathatja róla a véleményemet. Vannak olyan emlékeim, amiket ez az ócska beszéd nem törölhet el.

RED Milyen emlékek azok, Swane? Ha egyáltalán vannak.

HESTER Hogyne lennének, de maga azt is elrabolná tőlem, mint mindent, ami az enyém volt. De nem fogja, mert erősebb vagyok magánál, és semmit nem vehet el tőlem, csak amit én is odaadok.

RED *(Hester torkához emeli a fegyver csövét)* Nem? Azt hiszed, túljársz az eszemen a cigány rafinériával, és...

HESTER Engedjen el!

RED *(erősebben szorítja)* Na lássuk, miféle nyalánkság maradt még Carthage Kilbride után.

A puskacsővel húzza el a nő ruháját, úgy néz be alá

HESTER Eresszen, nem érte, eresszen!!

Dulakodnak, pár ütés, ezt a menetet Red nyeri

RED Szóval? Erősebb vagy nálam, mi? Azt csinállok veled, amit akarok, úgyse hinne neked senki. Most pedig szeretném tudni, mikor fogsz eltűnni?

HESTER Hogy akarja megtudni, Cassidy? Szétlövi a fejemet?

RED Idefigyelj, ma adtam férjhez a lányomat! Nem túlzottan érdekel az a kis taknyos, de rajta kívül nincs senkim, és nem szeretném, ha Carthage később meggondolná magát. Szóval, mikor tűnsz el, Swane? Mikor?

HESTER Azt hiszi, félek magától, meg a vacak puskájától? *(szájába veszi a csövet)* Na, lőjön! Eresszen belém egy golyót! Legalább megspórolja nekem a fáradságot. *(a ravasz felé nyúl)* Vagy csináljam én maga helyett?

Újabb birkózás, ezúttal Red Cassidy megpróbál megszabadulni Hestertől

RED Veszélyes boszorkány vagy te, Swane.
HESTER *(nevet)* Izzad, kiveri a víz! Mindig tudtam, hogy egy beszari alak. Ne izguljon, még ma éjjel elmegyek innen, bár kicsit másképp, mint ahogy maga meg a többiek képzelték. Hogy én egy veszélyes boszorkány vagyok? Várja csak ki a végét...

Megjelenik Carthage rohanva, dühből eltorzult arccal; durván megrázza Hestert

CARTHAGE Mi van az állatokkal? A teheneim! Elégetted őket, ott bögnék a lángok között! A ház meg porig égett! Teljesen meghibbantál? A tehenek! Meg vagy te bolondulva?!

HESTER *(lerázza magáról)* Nem, csak állom a szavam. Én figyelmeztettelek, Carthage, te kényszerítettél erre.

RED Száz éve még máglyára kötöttünk volna, hogy addig süssünk, míg szét nem robbannak a beleid.

CARTHAGE Kész, elég volt! Elveszem tőled Josie-t! Az sem érdekel, ha a bíróság elé kell cibáljalak. Eltakarítalak innen. Mindent elmondok a testvéredről is! Nem érdekel!

HESTER Mondd csak el nekik! De a saját szerepedről se feledkezz meg, ha már benne vagy! Különben meg ne fenyegezz engem Josie-val! Ez a perverz barom az előbb rám fogta a puskáját, és úgy

taperolt. Te azt akarod, hogy Josie egy ilyen ember közelében nőjön föl...

RED Már megint egy mocskos hazugság...

HESTER Nászútra vinni egy gyereket? Mért akarod? Én nem engedem, hogy Josie-val fedd el, ha beáll a csönd Caroline és közted...

RED Nem lehet ezzel már normálisan beszélni. Ha tehetném, kivágnám a szájából azt a mocskos cigány nyelvét, tüzes vassal forrasztanám be a száját és...

CARTHAGE *(kitör, Red Cassidyre támad)* Maga most menjen vissza a lagziba, hagyjon minket békén, ne avatkozzon bele. Ha hagyta volna, hogy úgy intézzem el az egészet, ahogy én akartam! De nem, magának erőltetnie kellett, és direkt előre kellett hozni az esküvőt az adó miatt! Hagyjon minket!

RED Hagylak én, boldogan. Teljes csőd vagy, Kilbride, mint az összes Kilbride. Ha egy nőt sem tudsz irányítani, akkor mást sem tudsz. Kezd komoly kétségem lenni, hogy átírassam-e a nevedre a földeket...

CARTHAGE Tartsa meg a rohadék földjeit, Cassidy. Van nekem épp elég. Nem leszek a maga bérese. Vannak más dolgok is a világon, nem csak a föld.

RED Nincs más, csak a föld, semmi más! És minden igazi gazda így gondolja.

CARTHAGE Menjen vissza a lagziba, nemsoká én is megyek, aztán még megpróbálhatjuk rendbe rakni a kettőnk dolgát.

RED Ha még lehet! *(el)*

HESTER Az Édenkertben sem fenéki tejföl az élet?

CARTHAGE Minden rendben lenne, ha végezni tudnék veled.

HESTER Ha legalább azt megengednéd, hogy maradjak, nem lenne velem semmi gondod. Beköltözök Josie-val a lakókocsiba. Lehet, hogy egyszer még örülni fogsz, hogy a közeledben vagyok. Én voltam mindig a legjobb barátod, Carthage, ez neked nem számít semmit?

CARTHAGE Nem fog a lányom egy lakókocsiban élni!

HESTER Régen odavoltál ezért a lakókocsiért.

CARTHAGE Ne hozd folyton elő azokat az éveket! Ezzel nem mész semmire!

HESTER Mennyi mindent ígértél! Fölépíttetted nekem ezt a házat. Azt akartad, lássam, hogy élnek a normális emberek. Én belementem, nem hallgattam a jobbik eszemre. Soha nem akartam mást, csak a Macskalápon élni. Szerény kívánság ez ahhoz képest, amit mások akarnak az élettől. Annyit engedj csak, hogy itt maradjak a lakókocsiban.

CARTHAGE Hogy mindenki rajtam röhögjön?

HESTER Nem ezért akarod, hogy eltűnjek. Félsz, hogy kiderül, benne voltál a testvérem halálában.

CARTHAGE Nem voltam benne!

HESTER Félsz, hogy mindenkinek elmondom, mit tettél. De én nem. Soha nem mondanám el, Carthage.

CARTHAGE Nem csináltam semmit, csak néztem!

HESTER Segítettél követ kötni a derekára!

CARTHAGE Akkor már halott volt!

HESTER Nem volt. A pulzusa még vert!

CARTHAGE Csak azért mondd, hogy gyötörj! Miért csináltad, Hetty? Addig milyen jó volt nekünk. Honnan tudná bárki, hogy mit miért tesz? Valami pokol mozdult a véremben... a haláskés ott hevert a csónak fenekén... A Bergit-tó vize széles volt... és én keresztülnéztem a tavon, rá az apám házára, és belém hasított akkor, mint egy éles fegyver, hogy anyámnak azon a túlsó parton volt egy másik élete... Hogy volt szíve hozzá, pedig én is belőle lettem?

CARTHAGE Ezt még soha nem mondtad... Mindig azt hittem, a pénzért ölted meg.

HESTER Ma éjjel eljött hozzám Joseph szelleme...

CARTHAGE A szelleme?

HESTER Egy halk szavú szellem. Olyan elveszett volt, és annyira kedvesen szólt hozzám. Pedig ezt a kedvességet én nem érdemlem.

CARTHAGE Jaj, hagyd már ezt!

HESTER Az ő hamvai tápláltak téged! És ez kísért. Rám nézel, és azt látod, ahogy Joseph Swane teste belecsusszan a Bergit-tóba. Azt hiszed, ha engem eltüntetsz, az is eltűnik. Pedig nem, Carthage. Nem tűnik el. Eszedbe fogok jutni, mikor elül utánam a por, amikor belefáradsz már abba, hogy a hektárokat és a bankbetéteket számolgasd. Eszedbe fogok jutni, amikor az óriási kongó

gyerektelen szobákat járod a Cassidy házában. Most azt hiszed, hogy nem így lesz. Pedig így lesz.

CARTHAGE Mindig is túl sokra tartottad magad. Igen, néha majd eszembe fogsz jutni. Eszembe fogsz jutni, ahogy ott gubbasztasz a konyhaasztalnál, és órákon át vedelsz. Eszembe fog jutni a hátsó ajtó kattanása, amikor kiszöktél, hogy egész éjszaka a lápon bolyongj.

HESTER Az ivás később kezdődött, jóval azután, hogy fejedbe vetted, elhagysz. Ha valakivel beszélgettem volna, talán nem ittam volna annyit, ha valakivel együtt bolyonghatok a lápon, ha valaki leemeli rólam legalább egy csöpp morzsáját a büntudatnak. De tőled hiába vártam volna.

CARTHAGE Úgy látszik, semmit sem csináltam jól. Tényleg semmit?

HESTER Szeretnél pár jó tanácsot az új asszonyodhoz? Nem, Carthage, semmit nem csináltál jól. A makacs büszkeséged, a zsugoriságod, a törtetésed engem soha nem vett le a lábamról. Én azt szerettem volna, ha jön valaki, a szemembe néz, és megérti, ki vagyok, és nem megítél. Te azt gondoltad, ez nekem nem jár. Lehet, hogy nem, de ahogy te ítélkeztél fölöttem... Arra nem gondoltál soha, hogy bármilyen keményen ítélsz is meg, én annál is keményebb vagyok magammal? Ezt te soha nem vetted észre.

CARTHAGE Josie nálam marad, Hester. Elveszem tőled. Rajtad kívül mindenki tudja, hogy nem vagy képes fölnevelni. Ha van eszed, hagyod a dolgot, és nem kényszerítesz mindenféle bírósági huzakodásra. Időnként találkozhatasz vele.

HESTER Vedd el, vedd csak el, ahogy minden mást is elvettél. Bolond voltam, azt hittem, Josie-t meghagyod nekem. Tudhattam volna, hogy mindig is el akartad venni.

Belép Caroline egy palack borral

CAROLINE Á, szóval ide jöttél.

CARTHAGE Ez itt fölégette mind az állatokat; a ház, az istállók romokban. Fölmegek, utánanézek, hátha meg lehet még valamit menteni. Menj haza, nemsokára én is megek. (*kimegy*)

CAROLINE Monica azt mondta, kérsz még bort, bontottam neked.

HESTER Több kell egy kis bornál, hogy én ettől a helytől meg tudjak szabadulni. Valami ördögi varázslat kell ahhoz. (*elveszi az üveget*)

CARTHAGE (*visszajön*) Caroline, menjél, menjél már, nem akarom, hogy a közelében legyél.

HESTER Menj vissza a lagziba, igaza van Carthage-nek.

Caroline kifelé indul, megáll

CAROLINE Csak azt akartam mondani...

HESTER Mit? Mit akartál mondani?

CAROLINE Semmit... Csak hogy nagyon jól fogok bánni Josie-val, mindig, amikor velünk lesz.

HESTER Azt ajánlom is!

CAROLINE Mindig figyelni fogok rá. Mindenhová velem megek... mindentől megvédem. Csak ennyi. (*újra elindul*)

HESTER Ugye élvezted az esküvőt, ezt a feledhetetlen napot?

CAROLINE Nem, nem élveztem... Mindenki túl hangos volt, mindenki kivetkőzött magából... és amikor te megjelentél menyasszonyi ruhában, én rájöttem, hogy neked kellett volna ott állnod... és apa is teleitta magát, és üvöltözött, aztán Carthage elhúzódott magában, és úgy lesett, mintha neki az egészhez semmi köze nem volna, és mindenki kiröhögött a hátam mögött és sajnált... Amikor anyám beteg volt már, bejártam hozzá a szobába beszélgetni. Odaültetett maga mellé az ágyra, és arról mesélt, milyen lesz az esküvőm napja. Hogy hatalmas kalap lesz a fején és csak úgy dagadozik majd a büszkeségtől. És a lagzit egy óriási bálteremben tartjuk, aminek a közepén szökőkút lesz sellőkkel. Ehelyett úgy lett, ahogy Apa akarta. Az egészet otthon rendeztük, mert olcsóbb... Semmi nem úgy történt, ahogy lennie kellett volna, semmi.

HESTER

Soha semmi nem úgy szokott történni, Caroline. Semmi. Én is már mióta várom az anyámat. Milyen régen elképzelttem már, hogy jön felém, keresztül a Macskalápon, és meglátja, milyen erős vagyok. Látja, hogy az életem teljes, hogy ott van nekem Carthage és Josie, meg a házam. Annyira szerettem volna, ha látja, hogy nélküle is teljes az életem. Akkor talán meg tudtam volna bocsátani neki... Carthage el akarja venni tőlem Josie-t, Caroline.

CAROLINE

Nem igaz, ő ilyet nem tenne, Hester.

HESTER

Azért volt itt, hogy megmondja.

CAROLINE

Nem fogom hagyni, beszélek vele, harcolok érted.

HESTER

Te még soha nem harcoltál semmiért, nem hiszem, hogy pont értem fogsz. És úgyse hallgatnának rád. Te csak egy kis porcelánbaba vagy. Olyan könnyen darabokra törhetnék, mint egy teáscsészét, vagy egy borospoharat. De nem akarlak. És tudod, miért? Mert ismertelek akkor, amikor annyi idős voltál, mint Josie; vézna kis teremtés, aki az én szeretetem morzsáiba kapaszkodott. Különben sem kell összetörni téged. Már régen össze vagy törve.

CAROLINE

Ugye valami nincs rendben velem? *(csak áll, csüggedten)*

HESTER

Menj vissza a lagziba, hagyjál engem.

CAROLINE

Esküszöm, megteszek mindent, amit tudok Josie ügyében.

HESTER

(gyengéden) Menj. Menj már.

Caroline elmegy. Hester egymagában áll, iszik egyet, bemegy a lakókocsiba, egy késsel jön elő. Megvizsgálja az élet, „játzásiból” végighúzza a torkán, megborzong

Mi lesz most? Azzal a másikkal könnyen megtetted, de most te vagy soron.

Lecsupaszítja a nyakát, felkészült a tetre. Befut Josie, megtorpan, meglátja Hestert a késsel

JOSIE

Anyu... Mi az ott a kezében?

HESTER Csak egy ócska halászkés, amit évek óta őrizgetek.

JOSIE És mit csinálsz vele?

HESTER Semmit, Josie, semmit.

JOSIE Azért jöttem, hogy elbúcsúzzak, mert nemsokára indulunk. *(megcsókolja Hestert)*

HESTER Ég veled, kicsikém... Josie, engem nem látsz többet.

JOSIE Dehogynem. Csak egy kicsit elutazom nászútra.

HESTER Nem, Josie, nem látsz többet, mert én is elmegyek.

JOSIE Hová?

HESTER Oda, ahonnan nem lehet visszajönni.

JOSIE És az hol van?

HESTER Ne törődj vele. Csak el akartam búcsúzni.

JOSIE Én is veled mehetek?

HESTER Nem, nem jöhetsz.

JOSIE Jaj, Anyu, de én ott akarok lenni, ahol te is vagy.

HESTER Nem lehet, mert aki egyszer odamegy, soha nem jöhet vissza.

JOSIE Nem is akarok, ha te nem vagy itt, Anyu.

HESTER Most csak ellenkezel. Nem szeretnél az apáddal maradni, szép nagylánnyá lenni és olyan lehetőségeket kapni, amilyeneket mellettem soha?

JOSIE De hát mindig téged lesnélek és keresnélek mindenütt a Macskalápon. Örökké csak azt várnám, hogy visszatérj, és azért imádkoznék, hogy újra lássalak.

HESTER Ne mondj nekem ilyeneket.

JOSIE Vigyél magaddal, Anyu. *(karját Hester köré fonja)*

HESTER *(eltolja magától)* Nem lehet, nem érted? Menj innen, menj el a közelemből, menj már, szaladj gyorsan minél messzebbre.

JOSIE *(erőlködik, csimpaszkodik, nem akarja elengedni az anyját)* Ne, Anyu, hagyd abba! Veled megyek!

HESTER Engedj már el!

JOSIE *(nagyon heves)* Nem, Anyu! Kérlek!

HESTER Jó, jó, jól van, na! Pszt, jól van. *(karjába veszi)* Nyugodj meg. Jól van. Jó, elviszlek magammal, nem akarom, hogy neked is, mint nekem, egész életedben várnod kelljen valakire, hogy visszatérjen, mert nem szoktak, Josie. Soha nem

térnek vissza. Jól van, jól van. Hunyd be a szemed.

Josie becsukja a szemét

JOSIE Becsuktad egészen?
Be.

Hester egyetlen vad mozdulattal elvágja Josie torkát

(halkan) Anyu... Anyu... (azzal Josie meghal anyja karjában)

HESTER *(suttog)* Csak azért, mert jönni akartál, Josie.

Jajveszékelni kezd: szörnyűséges, állati bögés ez. Belép a Macskanő

MACSKANŐ
HESTER Mi az, Hester, mi történt?

Jaj, Macskanő, tudtam, hogy valami szörnyűség fog történni, de erre soha nem gondoltam volna. *(és folytatja a rettenetes jajveszékelést, ami alig hasonlít bármiféle emberi hanghoz)*

MACSKANŐ
HESTER Mit tettél, Hester? Csináltál magaddal valamit?
Nem, nem magammal, de mégis magammal...

MACSKANŐ *(közelebb jön, körbetapogatja Hestert, megérzi Josie testét)* Ugye nem Josie? Nem Josie, ugye, Hester? Jézus Mária, Hester, ugye nem a gyerek. Azt hittem, magadat, talán Carthage-et, de a gyereket soha. *(a színpad szélére rohan, kiabál)* Segítség, valaki segítsen! Hester Swane le akarja mészárolni a gyerekét! Segítség!

Hester tébolyultan kóvályog a színpadon Josie holttestével.

CARTHAGE Mi történt, Macskanő? Hester? Mi baja Josie-nak? Úristen, csupa vér.

HESTER *(fenyegetően lóbálja a kést)* Menj innen. Menj innen. Én figyelmeztettelek, megmondtam, mért nem hallgattál rám? Jaj, mit tettem, mit tettem?

Belép Monica

CARTHAGE
MONICA
CARTHAGE
HESTER

Add ide nekem!
Édes istenem, Hester...
Add ide nekem! Megölted! Megölte a lányomat.
Azt hittétek, hogy csak úgy elmegyek, és szó
nélkül itt hagyom, kiszolgáltatva nektek.
Majdnem elmentem. De ő az enyém, nem
hagyhattam, hogy egész életében reménytelenül
várjon rám, és közben hallgassa, milyen
szörnyűségeket hordtok össze rólam.
Te egy vadállat vagy!

CARTHAGE

*Belép a Szellemigéző. Hester meglátja, a többiek
nem. A Szellemigéző felveszi a földről a
halászkést*

HESTER
CARTHAGE

Késtél. Túl későn érkezted.
Mit beszél ez? Mi? Add ide nekem, add már ide.
(elveszi Hestertől Josie holttestét)

HESTER

Most már soha nem fogsz elfelejteni, Carthage.
Amikor azt hiszed, az idő végre eltemette, és az
egész már alig él az emlékekben, amikor azt
hiszed, hogy végre sikerült elfelejtened, kísétálsz
majd a Macskalápra, ott állsz, egy kis szellő
összekuszálja a hajadat, egy könnyű lehelet
megnyalogatja a füledet a hátad mögül. Én leszek
az és Josie. Mi kísértünk téged. *(a Szellemigéző
felé lép)* Vigyél el, vigyél innen el.

SZELLEMIGÉZŐ

Jól van, szépségem.

*Haláltáncba kezdenek, melynek végén a halászkés
Hester szívébe hatol. Hester a földre rogy. A
Szellemigéző kimegy a késsel.*

HESTER

(sóhajt, ahogy kileheli lelkét) Anya... Anya...

Monica egy pillanattal később odamegy hozzá

MONICA

Hester... Hester elment... Kivágta a szívét... ott
hever a mellén, mint egy ázott, sötéttollú madár.

Zene. Sötét

